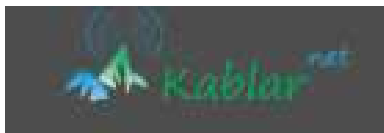

Чачански Глас

OzonPress
OTVORENO O SVEMU

Градска
библиотека
Чачак

ТВ Галаксија 32

naslovi.net

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

Pisali su o monografiji Ak „Sloboda” Čačak

Adam Trifunović
Momčilo Jovašević

Monografija

*Atletski klub
„Sloboda” Čačak*

60 godina

1966 -2026

Čačak 2026

Pisali su o monografiji Ak „Sloboda” Čačak

Čačak septembar 2026.

Adam Trifunović

Sadržaj

KABLARNET

1.01. Koautori monografije AK Sloboda su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević

1.02., ADAM TRIFUNOVIĆ koautor monografije AK SLOBODA

1.03. Katarina Sekulić: Svetle tačke moje karijere su osvajanje trećeg mesta na EJOF – u i plasman na osmo mesto na Svetskom prvenstvu za juniore

1.04. AK SLOBODA – 60 godina – 1966. – 2026. godina

1.05. Snežana Ćirić udato Džambasović: Dugo sam držala nacionalni rekord od 1.76 metara, u konkurenciji juniorki

1.06. SNEŽANA PAJKIĆ o monografiji AK Sloboda i jubileju kluba

1.07. Željko Pantelić: Odlazak na trening bio je radost, svako takmičenje praznik, a pripreme u Medulinu i na Zlatiboru imaju i danas posebno mesto u mojim sećanjima

1.08. Olivera Jevtić: Čuveni trener Aca Petrović, kada bi dolazio u Užice sa Snežanom Pajkić, uvek je pronalazio načina da me zadirkuje, simpatično mi prenoseći pozdrave od Ivane Vukajilović!

1.09. Šest decenija Atletskog kluba Sloboda – Piše Jugoslava Dabović svojevremeno članica kluba

1.10. Jugoslava Dabović: “Moje godine u Atletskom klubu Sloboda Čačak”

1.11. Miroslav Đurović, AK Sloboda: Izuzetnu uspomenu predstavlja kupovina žutih sprinterica od reprezentativca Dragana Zdravkovića, za koje je bilo potrebno potrošiti dve očeve plate

1.12. Goran Davidović: Čačak nije samo Borac već i čačansko sportsko društvo Jedinstvo. Društvo Jedinstvo je, između dva svetska rata, beležilo zapaženije rezultate

1.13. Monografija o šest decenija AK Sloboda ugledala je svetlost dana

1.14. AK Sloboda – šest decenija i promocija monografije

1.15. Bojana Kalićanin: Drago mi je što je povodom šest decenija postojanja kluba izdata monografija koja osvetljava bogatu istoriju AK Sloboda!

1.16. Adam Trifunović, koautor monografije o AK Sloboda: Atletičari našeg kluba osvojili su 1.270 medalja na različitim takmičenjima

MORAVAINFO

1.17. Osvrt na veliki jubilej AK Sloboda iz ugla legendarne Sneške Pajkić: Željko Pantelić bio mi je sparing partner pred osvajanje evropske titule u Splitu

1.18. U Gradskoj biblioteci promocija monografije povodom 60 godina Atletskog kluba Sloboda

1.19. Adam Trifunović, koautor monografije o AK Sloboda: Atletičari našeg kluba osvojili su 1.270 medalja na različitim takmičenjima

1.20. Željko Pantelić, spoljnopolitički komentator i bivši atletičar: Trener AK Sloboda Bato Radojičić bio je najznačajnija osoba u mom detinjstvu

1.21. Osvrt na veliki jubilej AK Sloboda iz ugla legendarne Sneške Pajkić: Željko Pantelić bio mi je sparing partner pred osvajanje evropske titule u Splitu

1.22. Legendarni dugoprugaš Dane Korica o velikom jubileju AK Sloboda

OZONPRES

1.23. Čačak nije samo Borac već i čačansko sportsko društvo Jedinstvo

1.24. Poznati srpski novinar bio je član Atletskog kluba Sloboda

1.25. Katarina Sekulić o atletskoj karijeri u AK Sloboda

1.26. 60 godina Atletskog kluba Sloboda

1.27. Srećko Kopljaš: Diplomirao sam sa desetkom, a nosio sam i olimpijski plamen!

SPORTSKI ŽURNAL

1.28. Trifunović-Velika imena kao motiv

ČAČANSKI GLAS

1.29. ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА „СЛОБОДА” У УТОРАК У ГРАДСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

1.30. ОДРЖАНА ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА „СЛОБОДА“

EPICENTARPRES

1.31. Šest decenija atletike u Čačku

N2

1.32. Monografija o 60 godina Ak „ Sloboda” predstavljena u Čačku

1.33. Adam Trifunović, koautor monografije o AK Sloboda: Atletičari našeg kluba osvojili su 1.270 medalja na različitim takmičenjima

1.34. Sneška Pajkić o jubileju AK Sloboda i evropskoj tituli u Splitu

1.35. Katarina Sekulić o atletskoj karijeri u AK Sloboda

1.36. ОДРЖАНА ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА „СЛОБОДА“

1.37. Na ponos grada ,Srbije i Jugoslavije

Petak, septembar 11, 2026

KABLARNET

1.01. Koautori monografije AK Sloboda su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević

Adam Trifunović,
Momčilo Jovašević

60 godina
1966-2026.
Čačak 2026.

Moderator
VESNA RUDINAC

IZDAVAČ
BIBLIOTEKA OPŠTINE
LUČANI, GUČA
U Sali biblioteke
„Vladislav Petković Dis ” Čačak
Sindelićeva 24.

Organizuje promociju
Monografije
AK „Sloboda ” Čačak
Na promociji govoriće

Recenzenti
GORAN DAVIDOVIĆ
Diplomirani istoričar- Arhivski savetnik
Međuopštinskog arhiva Čačak

DR. DANE KORICA
Dugogodišnji selektor reprezentacije YU
Doživotni potpredsednik EU asocijacije
atletskih trenera
Dugogodišnji sekretar Sportskog saveza Srbije

DRAGAN ZARIĆ
Višestruki prvak Jugoslavije na 100 i 200m
Dugogodišnji gener. sekretar SAS-a

Autori
ADAM TRIFUNOVIĆ

MOMČILO JOVAŠEVIĆ

Vreme održavanje promocije
15. septembar 2026. godine u 18 časova
Ulaz slobodan

Atletičari i ljubitelji atletike
Dodite da se družimo, evociramo uspomene na lepa
vremena kada je viteštvo i drugarstvo bilo na ceni

AK Sloboda iz Čačka, osnovan 18. marta 1966. godine, obeležava šest decenija postojanja i tim povodom izašla je monografija Sloboda – Atletski klub: 1966 – 2026. Koautori monografije su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević. Jedan od koautora kaže da je u godini kada je Čačak bio prestonica kulture bila velika izložba o Slobodi. Istorijski arhiv, sa Goranom Davidovićem na čelu, je vodio taj projekat i tražio je podatke o sportskim klubovima Slobode, AK, TK i FK Sloboda.

“Kao nekadašnji direktor Slobode kontaktirao sam ljude iz kluba, iz fabrike, i došao do informacije da je nekadašnji atletičar Slobode, Partizana, kasnije trener, predsednik kluba, Momčilo Jovašević počeo rad na monografiji za 50 godina kluba. Stupio sam u kontakt sa Momčilom, dao mi je materijal, a u meni se javila

želja da završim posao. Osnovni motiv je što se u Čačku, kada se priča o atletici, pojavi nekoliko imena. To su Sekula, Dukanac, Ivana, Markešević i tu se priča završava”, govori Adam Trifunović.

Niste bili srećni jer ste ustanovili da klub ima 1270 medalja na svetskim, evropskim, balkanskim, jugoslovenskim takmičenjima.

“Taj podatak niko ne zna. Drugi sportovi i sportisti su mnogo više promovisani i nagrađivani. Baš to me je motivisalo na put koji je trajao tri godine i koji je bio trnovit, rudarski... Trebalo je pregledati 1.200 brojeva Čačanskog glasa, lista fabrike Sloboda koji su od 2000. godine digitalizovani. Na sreću novinari su pratili dešavanja u AK Sloboda. Takođe, hvala osoblju iz zavičajnog odeljenja jer smo napravili bazu podataka. Kada smo sve stavili na papir bilo je oko 170 strana, pa je krenula analiza. Po uzrastima, destinacijama, kategorijama, tipovima...Došli smo do tabela, bez obzira što neke države više ne postoje, i podataka da imamo 1270 medalja. Plus na kvalifikacionim takmičenjima, krosevima, preko 1.700 medalja. Ukupno oko 130 takmičara AK Sloboda je osvojilo neku medalju. Markešević ima 90 medalja pa ljudi sa 60, 70 medalja koje su osvojili takmičari za koje niko nije čuo. To mi je poražavajuće, moj motiv više da se posvetim ovom poslu. Da tim ljudima damo priznanje i ukažemo poštovanje”.

Mnogo razgovora i kafa ste ispili u komunikaciji sa atletičarima.

“Mnogi nemaju ništa napisano o sebi, ne postoji pisani trag. Pomislim da bi bilo lepo da neki takmičar uzme monografiju pa pokaže detetu, unučetu...I to me je motivisalo”.

Na 120 strana su samo fotografije.

“I to je posebna priča. Slika iz 1970. godine, sa 20 ljudi, pa se ne zna ko je ko. Trudili smo se da identifikujemo prave osobe na fotografijama. Tražili smo finansijere, pa su direktori Stefanović i Luković, potom Boro i Bato iz Tifanija izašli u susret, i uz pomoć još nekih sponzora, došli smo do potrebnih sredstava. Naš arhiv je želeo da bude izdavač, ali su tražili da pismo bude ćirilčno. Usprotivio sam se jer je znak Slobode na oba pisma, pola ćirilica, pola latinica. AK Sloboda nije samo čačanski, srpski, jugoslovenski, po rezultatima, već ima veću širinu. Sa bibliotekom opštine Lučani, odeljenje Guča, napravili smo dogovor da oni budu izdavači monografije”.

Recezeni su istoričar Goran Davidović, dr Dane Korica i Dragan Zarić što sve daje dodatnu težinu monografiji. Monografija ima 510 stranica, 200 strana u koloru, sa registrovanih oko 700 atletčara. Ukupno 110 monografija je podeljeno, 50 je dobila kompanija Sloboda odnosno klub, biblioteka je dobila 20 primeraka, manji broj je ostao za prodaju jer motiv nije bio ekonomski. Za sada su komentari pohvalni i pozitivni.

Koautor Momčilo Jovašević se, pored atletike, bavio fudbalom.

“Zapažena je moja brzina mada je bilo “saplitanja” pa sam prešao na atletiku. Nisam se pokajao. Novim snagama poručujem da krenu sa atletikom, nije uzalud “kraljica sportova”. Trčao sam na 100, 200 i 400 metara. Godine 1970. bio sam drugoplasirani na prvenstvu Jugoslavije. Monografija je fantastična i prevazilazi sve što je obrađeno. Dragan Sekulić je možda najbolji atletičar Slobode, pa Gordana Prtenjak, Zorica Ljujić, Zvonko Maslač, Dragan Dukanac, Dušan Markešević...Mi nismo imali atletsku stazu već smo trenirali na fudbalskom stadionu, ali smo koristili staze u Užicu, Milanovcu, Kragujevcu. Najviše sam se družio sa ljudima iz Kragujevca, poput Miškovića, Spasojevića, Dančetočića, Vukovića”, priča nam Jovašević.

Đurđe Mećanin

Nedelja, septembar 20, 2026

KABLARNET

1.02. ADAM TRIFUNOVIĆ koautor monografije AK SLOBODA

AK Sloboda iz Čačka, osnovan 18. marta 1966. godine, obeležava šest decenija postojanja i tim povodom izašla je monografija Sloboda – Atletski klub: 1966 – 2026. Koautori monografije su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević. Jedan od koautora kaže da je u godini kada je Čačak bio prestonica kulture bila velika izložba o Slobodi. Istorijski arhiv, sa Goranom Davidovićem na čelu, je vodio taj projekat i tražio je podatke o sportskim klubovima Slobode, AK, TK i FK Sloboda.

“Kao nekadašnji direktor Slobode kontaktirao sam ljude iz kluba, iz fabrike, i došao do informacije da je nekadašnji atletičar Slobode, Partizana, kasnije trener, predsednik kluba, Momčilo Jovašević počeo rad na monografiji za 50 godina kluba. Stupio sam u kontakt sa Momčilom, dao mi je materijal, a u meni se javila želja da završim posao. Osnovni motiv je što se u Čačku, kada se priča o atletici, pojavi nekoliko imena. To su Sekula, Dukanac, Ivana, Markešević i tu se priča završava”, govori Adam Trifunović. Niste bili srećni jer ste ustanovili da klub ima 1270 medalja na svetskim, evropskim, balkanskim, jugoslovenskim takmičenjima.

“Taj podatak niko ne zna. Drugi sportovi i sportisti su mnogo više promovisani i nagrađivani. Baš to me je motivisalo na put koji je trajao tri godine i koji je bio trnovit, rudarski... Trebalo je pregledati 1.200 brojeva Čačanskog glasa, lista fabrike Sloboda koji su od 2000. godine digitalizovani. Na sreću novinari su pratili dešavanja u AK Sloboda. Takođe, hvala osoblju iz zavičajnog odeljenja jer smo napravili bazu podataka. Kada smo sve stavili na papir bilo je oko 170 strana, pa je krenula analiza. Po uzrastima, destinacijama, kategorijama, tipovima...Došli smo do tabela, bez obzira što neke države više ne postoje, i podataka da imamo 1270 medalja. Plus na kvalifikacionim takmičenjima, krosevima, preko 1.700 medalja. Ukupno oko 130 takmičara AK Sloboda je osvojilo neku medalju. Markešević ima 90 medalja pa ljudi sa 60, 70 medalja koje su osvojili takmičari za koje niko nije čuo. To mi je poražavajuće, moj motiv više da se posvetim ovom poslu. Da tim

Adam Trifunović, Momčilo Jovašević

60 godina

1966-2026.

Čačak 2026.

ljudima damo priznanje i ukažemo poštovanje”.

Mnogo razgovora i kafa ste ispili u komunikaciji sa atletičarima.

“Mnogi nemaju ništa napisano o sebi, ne postoji pisani trag. Pomislim da bi bilo lepo da neki takmičar uzme monografiju pa pokaže detetu, unučetu...I to me je motivisalo”.

Na 120 strana su samo fotografije.

“I to je posebna priča. Slika iz 1970. godine, sa 20 ljudi, pa se ne zna ko je ko. Trudili smo se da identifikujemo prave osobe na fotografijama. Tražili smo finansijere, pa su direktori Stefanović i Luković, potom Boro i Bato iz Tifanija izašli u susret, i uz pomoć još nekih sponzora, došli smo do potrebnih sredstava. Naš arhiv je želeo da bude izdavač, ali su tražili da pismo bude ćirilčno. Usprotivio sam se jer je znak Slobode na oba pisma, pola ćirilica, pola latinica. AK Sloboda nije samo čačanski, srpski, jugoslovenski, po rezultatima, već ima veću širinu. Sa bibliotekom opštine Lučani, odeljenje Guča, napravili smo dogovor da oni budu izdavači monografije”.

Recezeni su istoričar Goran Davidović, dr Dane Korica i Dragan Zarić što sve daje dodatnu težinu monografiji. Monografija ima 510 stranica, 200 strana u koloru, sa registrovanih oko 700 atletčara. Ukupno 110 monografija je podeljeno, 50 je dobila kompanija Sloboda odnosno klub, biblioteka je dobila 20 primeraka, manji broj je ostao za prodaju jer motiv nije bio ekonomski. Za sada su komentari pohvalni i pozitivni.

Koautor Momčilo Jovašević se, pored atletike, bavio fudbalom.

“Zapažena je moja brzina mada je bilo “saplitanja” pa sam prešao na atletiku. Nisam se pokajao. Novim snagama poručujem da krenu sa atletikom, nije uzalud “kraljica sportova”. Trčao sam na 100, 200 i 400 metara. Godine 1970. bio sam drugoplasirani na prvenstvu Jugoslavije. Monografija je fantastična i prevazilazi sve što je odrađeno. Dragan Sekulić je možda najbolji atletičar Slobode, pa Gordana Prtenjak, Zorica Ljujić, Zvonko Maslač, Dragan Dukanac, Dušan Markešević...Mi nismo imali atletsku stazu već smo trenirali na fudbalskom stadionu, ali smo koristili staze u Užicu, Milanovcu, Kragujevcu. Najviše sam se družio sa ljudima iz Kragujevca, poput Miškovića, Spasojevića, Dančetočića, Vukovića”, priča nam Jovašević.

Ivana Vukajlović se pored atletike bavila gimnastikom, ali i folklorom na radost svog oca.

“Na školskom krosu zapazio me je trener Slobodan Nidžović, jer sam pobedila, pa mi je ponudio atletiku kao opciju. Jedno vreme sam paralelno trenirala oba sporta, ali ubrzo je atletika bila moj izbor. Ljubav za narednih deset godina. Do

desete godina moj najveći uzor bila je Olivera Jeftić, kasnije i rivalke sa staze. U moje vreme AK Sloboda imao je više reprezentativaca poput Željka Marića, Ivana Miladinovića, Radmile Josipović, Jelene Radomirović i Dušana Markeševića. Zdrava ekipa, zdrava atmosfera...Najznačajniji trofeji su svetsko juniorsko prvenstvo gde sam bila prva, potom EP, KEŠ, a najveću težinu imaju Olimpijske igre mladih u Moskvi kada sam bila četvrta. Sekulić je značajan, ali Markešević je ostavio veliki pečat kao i Željko Marić jer smo karijere pravili istovremeno. U moje vreme su uslovi bili teži, a rezultati bolji. Nikad nismo znali ko će da pobeđi na srednjim prugama jer smo svi bili tu negde. Ssada su srpske perjanice Angelina Topić, Adrijana Vilagoš, Ivana Španović, mada kvalitet pada”.

Šta se dogodilo tokom bombardovanja?

“Te 1999. godine, tokom bombardovanja, dobijam ponudu da svoju karijeru nastavim u SAD – u. Izazovna ponuda, koju odbijam, ali ne zbog mladosti i roditelja. Odluka je bila samo moja, i danas bih uradila isto, javno odbijam stipendiju, ostajem u Čačku i Slobodi. To je bio možda prelomni trenutak za moju karijeru, porodicu, da sam otišla ne bih imala Taru koja ima 19 godina”, zaključuje Ivana Vukajlović.

Odbila američku stipendiju za vreme NATO agresije na Jugoslaviju

april 2026.

Priredio Adam Trifunović

311

510

Đurđe Mečanin/Kablarnet.rs

1.03. Katarina Sekulić: Svetle tačke moje karijere su osvajanje trećeg mesta na EJOF – u i plasman na osmo mesto na Svetskom prvenstvu za juniore

Kako se sećanja osvežavaju uz listanje stranica monografija, nekadašnja atletičarka AK Sloboda, Katarina Sekulić, podelila je svoje uspomene povodom promocije monografije kluba za Kablarnet.rs.

“Moj ulazak u svet sporta započeo je odbojkom sa samo šest godina, ali, kao što to sudbina često namesti, ubrzo sam se usmerila ka ‘kraljici sportova’. Od prvog koraka na stazi do oproštajnog zvuka pištaljke, moj put je nadgledao trener Slobodan Nidžović, figura koja je oblikovala svaki moj korak”, prisetila se Katarina sa osmehom.

Na pitanje o sportskim postignućima, Katarina ponosno ističe: “Osvajanje trećeg mesta na Evropskom olimpijskom festivalu mladih (EJOF) i plasman na osmo mesto na Svetskom prvenstvu za juniore su svakako svetle tačke moje karijere.”

Iako svaki sportista teži postizanju više, Katarina gleda na svoju karijeru sa zadovoljstvom: “Naravno, uvek postoji prostor za unapređenje, ali biti zadovoljna sobom – to je uspeh sam po sebi.”

Kako se bliži dugoočekivana promocija monografije povodom jubileja, AK Sloboda obeležava značajnih 60 godina postojanja. Katarina uz mali uzdah kaže: “Nažalost, zbog povratka sa mora 17. septembra, neću biti u mogućnosti da prisustvujem promociji 15. septembra.”

U njenom životu sada se otvara novo poglavlje, kako se ostvarila kao majka: “Pre samo dva meseca postala sam majka divnog sina,” kaže sa očiglednim ponosom i toplinom u glasu.

Govoreći o počecima svoje strasti prema atletici, Katarina podeli: “Prvo me je fudbal privukao, jer moj brat je trenirao, ali tada sam sa mamom prisustvovala jednom treningu gde je skakala Marijana Jovančević. Ta scena me je očarala, i za samo pet dana odlučila sam da je atletika moj pravi put.”

Kada je reč o uzorima iz sveta srpske atletike, Katarina navodi imena poput Ivane Španović i Angeline Topić, i sa ljubavlju izdvaja Anđelu Obradović među atletičarkama iz Čačka.

Na kraju našeg razgovora, želimo Katarini svu sreću u budućim poduhvatima i upućujemo poljubac njenom malenom sinu.

Kablarnet.rs

Atletski klub „Sloboda” Čačak

Sloboda
АТЛЕТИЧКИ КЛУБ

Rang-lista

prvih 30 atletičara

Redni broj	Atletičar	z	s	b	Σ
1	Markšević Dušan	48	36	11	95
2	Kaličanin Bojana	32	33	23	88
3	Sekulić Dragan	40	17	15	72
4	Vukajlović Ivana	27	20	21	68
5	Sekulić Katarina	37	15	11	63
6	Kojić Nemanja	34	13	7	54
7	Obradović Anđela	38	8	7	53
8	Dukanac Dragan	21	14	9	44
9	Josipović Radmila	12	16	15	43
10	Marić Željko	19	9	10	38
11	Glavonjić Nenad	16	11	8	35
12	Bjelica Dušan	16	15	3	34
13	Vučević Jelena	9	15	6	30
14	Čirić Snežana	11	10	9	30
15	Vuković Lidija	11	7	10	28
16	Prtanjak Gordana	11	10	6	27
17	Pantelić Željko	13	5	6	24
18	Drobnjak Jelena	6	13	4	23
19	Urošević Janko	8	7	5	20
20	Lazović Sunčica	5	7	6	18
21	Sekulić Valentina	4	7	6	17
22	Jović Aleksa	2	4	10	16
23	Miladinović Ivan	5	3	7	15
24	Damljanović Biljana	2	3	9	14
25	Popović Milena	4	6	3	13
26	Živković Marina	1	8	2	11
27	Maslač Zvonko	5	3	2	10
28	Radomirović Jelena	4	5	1	10
29	Kozoder Majda	2	5	3	10
30	Jovančević Marijana	1	7	1	9

april 2026. Priredio Adam Trifunović 239 510

Nekadašnja atletičarka AK Sloboda Katarina Sekulić povodom promocije monografije AK za Kablarnet.rs priča:

“Malo sam se bavila odbojkom, sa šest godina, pa sam prešla na “kraljicu sportova”. Moj prvi trener bio je Slobodan Nidžović koji me je vodio do kraja karijere”.

Vaši najbolji rezultati?

“Treće mesto na EJO – u, Evropski olimpijski festival mladih, i osmo mesto na SP za juniore”.

Da li ste zadovoljni karijerom atletičarke?

“Pa uvek može više, ali sam zadovoljna”.

AK Sloboda 1966 – 2026. godina. Promocija monografije 15. 09. 2026. godine?

“Pa neću biti na promociji, vraćam se sa mora tek 17. 09. Kasno sam saznala”.

Ostvarili ste se kao majka?

“Pre dva meseca sam dobila sina”.

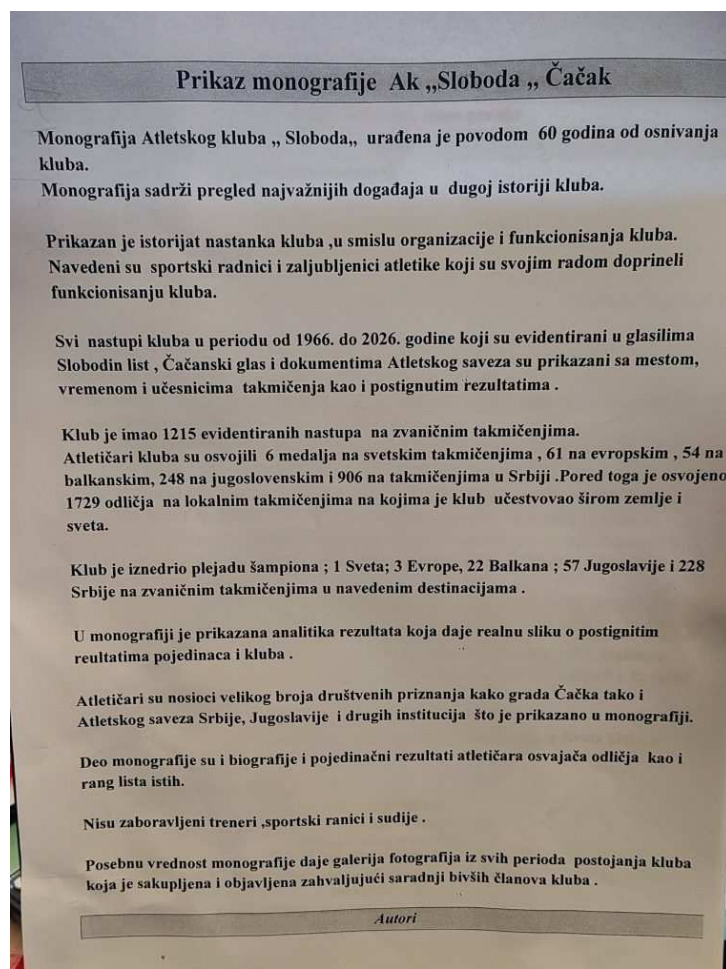
Nekoliko rečenica o sebi?

“Brat je trenirao fudbal, sa mamom sam otišla da gledam trening. Videla sam Marijanu Jovančević koja je preskakala prepone. To me je zaintrigiralo i za pet dana sam donela odluku da će moj život, u narednom periodu, biti atletika”.

Od srpskih atletičarki volite?

“Ivanu Španović, Angelinu Topić...od čačanskih Anđelu Obradović”, **konstatuje** Katarina Sekulić **kojoj smo poželeli svu sreću i da poljubi sinčića.**

Đ.Mećanin

KABLARNET

1.04. AK SLOBODA – 60 godina – 1966. – 2026. godina

Dane Korica, legenda srpske atletike, za nas govori i o velikom jubileju AK Sloboda iz Čačka, a i povodom monografije čija će se promocija održati 15. 09. 2026. godine.

“Veliki jubilej za klub. Zahvalnost onima koji su se setili da stave dosadašnju istoriju među korice. Radujem se dolasku na promociju knjige. Čačak je imao vrhunske atletičare, stariji i mlađi. AK je beležio dobre rezultate na nivou Srbije odnosno Jugoslavije. Puno toga nas vezuje na polju atletike bez obzira što se radi o gradu košarke. Atletika nije imala takve asove, kao košarka, ali je imala masovnost, reprezentativce...Sve piše u knjizi, i da nekog ne izostavim. Sarađivao sam sa Nidžovićem, Vukajilovićkom, Sekulićem, Markeševićem...Biće loše što neke preskačem. Tu je Bata Tifani, on je pomagao, umeo, pomoć je bila velika...Dovodio je u Medulin, na pripreme, mnogo dece”, priča nam Dane Korica.
Nastaviće se...

Đurđe Mečanin / Kablarnet.rs

MARA I MAREC

1.05. Snežana Ćirić udato Džambasović: Dugo sam držala nacionalni rekord od 1.76 metara, u konkurenciji juniorki

Pre atletike Ćira je trenirala košarku u Borcu, sa Maksom, kod trenera Janja. Za atletiku je “kriva” Mara jer je dala predlog da se oprobaju u kraljici sportova.

“Moj trener je bio Milenko Kozomora. Na Balkanskim igrama u Turskoj bila sam četvrta u skoku uvis, u Ohridu, bivša Jugoslavija, druga. Dvomeč Jugoslavija – Francuska, prva, a nacionalni rekord od 1.76, u konkurenciji juniora, dugo je bio moj”, priča nam Snežana Ćirić udato Džambasović.

Koga se rado setite, po sportskim kvalitetima, iz AK Sloboda?

“Svi su bili dobri, ali evo, mala Jelena Drobnjak, Lidija Vuković, Sunčica Lazović, Cica, od malo starijih, potom Milena Popović, naš Dukanac, Biljana Damljanović, Goca Prtenjak, dobra je bila i Jugoslava Dabović”.

Dobili ste i naslednicu u vidu Vaše ćerke?

“Da, Jovana Džambasović udato Marković, trčala je na 400, 800 metara. Uspela je da tokom karijere osvoji oko 50 medalja, toliko sam, čini mi se i ja uzela”.

Da li Vam se dopada monografija AK Sloboda?

“Pa nisam je videla, ali mislim da su autori postigli cilj. I ja sam malo pomogla, koliko sam mogla. Imam svoju sveščicu sa rezultatima, iz toga smo pronalazili i ostale atletičare Slobode”.

Da li i sada pratite atletiku?

“Naravno i obavezno. Moju disciplinu i Angelinu Topić, pa Adrianu Vilagoš... Dečka koji trči na 3.000 metara, naši maratonci su dobri...”.

Ćira se setila i Ivana Dlačića?

“Pa još uvek trči, bavi se triatlonom, maratonom”.

Koliko pratite čačanski sport?

“Pa oduševila sam se kada sam čula za ženski fudbalski klub”.

Deci, Ćira poručuje:

“Da se bave bilo kojim sportom. Evo, u ovim godinama osećam koliko mi znači, za zdravlje celog tela, zglobova, na poslu ne mogu da sedim, već stojim. I sada šetam, ali planiram i malo više da hodam”, zaključila je Ćira – Snežana Džambasović devojjačko prezime Ćirić.

Tekst i foto: Đurđe Mečanin/Kablarnet.rs

Adam Trifunović, Momčilo Jevrešić

60 godina

1966-2026.

Čačak 2026.

KABLARNET

1.06. SNEŽANA PAJKIĆ o monografiji AK Sloboda i jubileju kluba

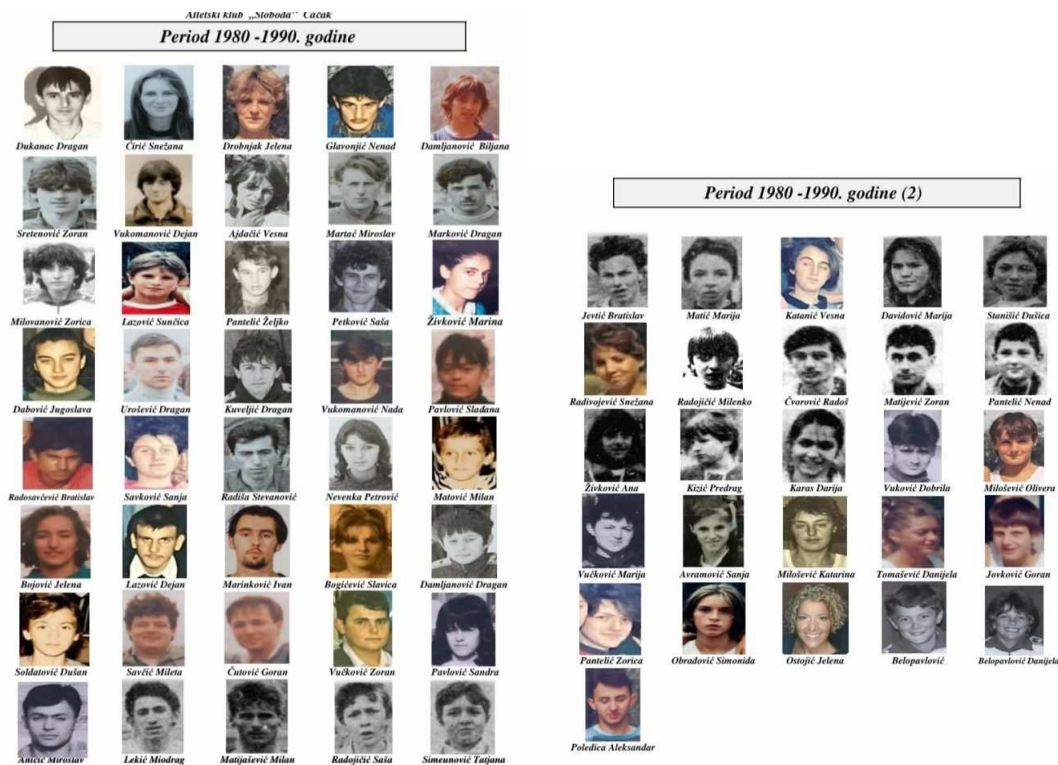
Pošto se za 17 dana (15.09. 2026. godine) održava promocija monografije AK SLOBODA Čačak pozvali smo i nekadašnju evropsku prvakonju, heroinu, Snežanu Pajkić da nam kaže neku reč o klubu koji obeležava 60 godina postojanja.

“Na pripremama su uvek bili i Čačani predvođeni Batom Radojičićem. Imali su Gordanu Damjanović, pa Biljanu A jedno vreme sparing partner, oko prvenstva u Splitu, bio mi je Željko Pantelić, novinar i dopisnik iz Rima. Gde sam bila ja tu je bio i Željko. Iz tog sparingovanja, treninga, i svega Željko je istrčao pionirski rekord Jugoslavije”, seća se Snežana Pajkić. Svi su, sa Draganom Sekulićem na čelu, dolazili u Čupriju.

“Bila su to lepa druženja. Profesor Aca Petrović je gotivio Bata i svuda smo se lepo družili. Čačani su bili jedni od retkih sa kojima smo se divno družili. Uvek nam je bilo lepo, Bata je legenda, divan čovek i trener. Divna sećanja imam na Čačak i AK Sloboda”, zaključuje Snežana Pajkić.

Dragan Sekulić, Željko Pantelić, Snežana Pajkić, Aleksandar Petrović

S obzirom na to da će za samo 17 dana, tačnije 15. septembra 2026. godine, biti održana svečana promocija monografije Atletskog kluba SLOBODA iz Čačka, imali smo čast da razgovaramo sa Snežanom Pajkić, nekadašnjom prvakinjom Evrope i istinskom sportskom heroinom, kako bismo čuli njene utiske o klubu koji proslavlja čak šest decenija postojanja.

“Ponosna sam što sam imala priliku da sarađujem sa Čačanima, uvek predvođenim izuzetnim trenerom Batom Radojčićem. Njihov tim činili su i sjajni atletičari poput Gordane Damjanović i Biljane. Posebno pamtim period oko prvenstva u Splitu, kada je moj sparing partner bio izvanredni Željko Pantelić, renomirani novinar i dopisnik iz Rima. Gde god sam ja bila, pratio me i Željko. Kroz naše treninge i saradnju, on je postigao pionirski rekord Jugoslavije, čega se sa ponosom sećam”, prisetila se Snežana Pajkić. Svi su, predvođeni Draganom Sekulićem, redovno dolazili u Čupriju.

“To su bila nezaboravna druženja. Profesor Aca posebno je cenio Batu, i svuda smo uživali u zajedničkim trenucima. Čačani su bili među retkim prijateljima sa kojima je druženje bilo istinski prijatno. Uvek smo provodili divne trenutke zajedno, a Bata je zaista legenda, neverovatan čovek i trener. Moja sećanja na Čačak i AK Sloboda ispunjena su topline i poštovanjem”, zaključuje Snežana Pajkić.

Atletski klub „Sloboda“ Čačak

1987.

Najbolji sportista Grada Čačka	Sekulić Dragan
Najuspešnija juniorka Grada Čačka	Vuković Lidiya
Najuspešniji pionir Grada Čačka	Pantelić Željko
Najuspešnije pionirke Grada Čačka	Lazović Sunčica
Diploma za sportske rezultate u kategoriji seniora za 1987. godinu, SOFK Čačak	Čirić Snežana
Priznanje za životno delo i doprinos razvoju atletskog sporta u gradu, AK „Sloboda“ Čačak	Jelesijević Mihailo
Za najuspešnijeg trenera u protekle dve decenije AK „Sloboda“ Čačak	Radojčić Bratislav
Za najuspešnijeg takmičara u protekle dve decenije AK „Sloboda“ Čačak	Sekulić Dragan

1988.

Najbolji sportista Grada Čačka	Drobnjak Jelena
Najuspešniji pionir Grada Čačka	Pantelić Željko
Najuspešnija pionirka Grada Čačka	Lazović Sunčica
Posebne diplome i priznanja	ŽENSKA EKIPA AK „SLOBODA“ ČAČAK
Plaketa ASS povodom 40 godina Saveza	Jelesijević Mihailo Lazović Živojin
Posebno priznanje SOFK-a Čačak	Sekulić Dragan
Posebno priznanje SSRN-a Čačak	Sekulić Dragan
Plaketa ASS povodom 90 godina atletike u Srbiji i 50 godina ASS	AK „SLOBODA“

1989.

Najbolji sportista Grada Čačka	Sekulić Dragan
Najbolja sportistkinja Grada Čačka	Drobnjak Jelena
Najbolja pionirka Grada Čačka	Živković Marina
Najuspešnije juniorke Grada Čačka	Lazović Sunčica
Najuspešniji trener Grada Čačka	Kozomora Milenko
Najuspešniji sportski kolektiv Grada Čačka	ŽENSKA EKIPA AK „SLOBODA“ ČAČAK
Posebne diplome i priznanja junior	Glavonjić Nenad
pionir	Lazović Dejan
Udruženim sredstvima kupljen stan za Dragana Sekulića	

april 2026.

Priredio Adam Trifunović

256

KABLARNET

1.07. Željko Pantelić: Odlazak na trening bio je radost, svako takmičenje praznik, a pripreme u Medulinu i na Zlatiboru imaju i danas posebno mesto u mojim sećanjima

"Atletika je oblikovala moj život, otvorila mi je nove horizonte, omogućila, slikovito rečeno, da izađem iz ove naše čačanske kotline"!

– Željko Pantelić je srpsko-italijanski novinar s bogatom karijerom koja je počela u Radio-televiziji Beograd, a kasnije se razvijala u Italiji i kao dopisnik u Briselu.

– Tokom NATO bombardovanja Srbije, bio je prebačen iz sportske u informativnu redakciju RTS-a, gde je radio kao voditelj noćnih vesti.

– Nakon bombardovanja zgrade RTS-a 1999. godine, odlučio je da napusti Srbiju zbog stida i kukavičluka što nije prekinuo pristrasne vesti u kojima je učestvovao.

– Opisuje atmosferu na RTS-u tokom bombardovanja, uključujući kako su lažne patriotske teme dominirale nad stvarnim tragedijama žrtava.

– Serija događaja i ličnih iskustava tokom bombardovanja RTS-a uticali su na njegovu odluku da se preseli u inostranstvo i napusti karijeru u Srbiji.

-Ipak, danas nam Željko Pantelić odgovara, uglavnom, na sportska pitanja i to u vezi sa AK Sloboda iz Čačka gde je počeo sportsku karijeru.

1. Da li ste se kao dečak bavili još nekim sportom osim atletike?

"Pored atletike igrao sam košarku i fudbal, međutim, u to vreme, u pionirskom uzrastu, atletika je pružala mnogo više mogućnosti za putovanja, odlaske u druge republike tadašnje SFRJ i inostranstvo, tako da je, iz te perspektive, atletika, barem meni, bila mnogo privlačnija".

2. Ko Vam je bio prvi trener?

"Bato Radojičić nije bio samo moj prvi trener, već je bio možda i najznačajnija osoba u mom detinjstvu. Za njega i njegovu celu porodicu vezuju me najlepša sećanja iz vremena odrastanja. Bato mi je dao i nadimak „Mali“ – on će me pratiti sve vreme u pionirskim i juniorskim danima – pošto sam bio najmlađi u njegovoj grupi, u kojoj su bili Dragan Sekulić, Dragan Dukanac i Biljana Damljanović".

3. Da li ste imali sportske uzore?

"Kada sam ja počinjao da treniram, 1984. godine, imao sam tri uzora: Dragana Sekulića, zatim Dragana Zdravkovića – u to vreme, na jugoslovenskom nivou, Cale je bio ikona srednjih pruga – a od stranih srednjoprugaša strastveno sam navijao za Stiva Krema, člana čuvene britanske veličanstvene trojke sa Ovettom i Kouom".

Dragan Sekulić, Željko Pantelić, (), Aleksandar Petrović

ALFRED RADOJIČIĆ, ŽELJKO PANTELIĆ, ALEKSANDAR PETROVIĆ

Period 1980 -1990. godine

4. Na koji način se sećate AK Sloboda?

“AK Sloboda je u to vreme bila velika porodica. Odlazak na trening bio je radost, svako takmičenje praznik, a pripreme u Medulinu i na Zlatiboru imaju i danas posebno mesto u mojim sećanjima, kao, verujem, i u sećanjima velike većine atletičarki i atletičara sa kojima sam trenirao. Iako atletika nije timski sport, mi smo se družili i bili tu jedni za druge uvek. To zajedništvo je nešto što nikada više nisam iskusio na drugim mestima, bilo da se radi o sportu ili poslu”.

5. Tokom karijere mnogo ste pomogli Sneži Pajkić kao i ona Vama?

“Za Snežu Pajkić me vežu veoma lepe uspomene. Proveli smo nekoliko godina zajedno. Gotovo se nismo razdvajali i bili smo sinhronizovani kao blizanci na treninzima. Budući da je ona tri godine starija od mene, bila mi je kao starija sestra koju nisam imao i uz nju sam naučio puno stvari, uključujući pijeње kafe i brojne kartaške igre. Zahvaljujući radu sa njom, istrčao sam i tadašnje jugoslovenske rekorde na 800 i 1.500 metara”.

Atletski klub „Sloboda“ Čačak

Rang-lista

prvih 30 atletičara

Redni broj	Atletičar	z	s	b	Σ
1	Markešević Dušan	48	36	11	95
2	Kalićanin Bojana	32	33	23	88
3	Sekulić Dragan	40	17	15	72
4	Vukajlović Ivana	27	20	21	68
5	Sekulić Katarina	37	15	11	63
6	Kojić Nemanja	34	13	7	54
7	Obradović Anđela	38	8	7	53
8	Dukanac Dragan	21	14	9	44
9	Josipović Radmila	12	16	15	43
10	Marić Željko	19	9	10	38
11	Glavonjić Nenad	16	11	8	35
12	Bjelica Dušan	16	15	3	34
13	Vučević Jelena	9	15	6	30
14	Čirić Snežana	11	10	9	30
15	Vuković Lidija	11	7	10	28
16	Prtenjak Gordana	11	10	6	27
17	Pantelić Željko	13	5	6	24
18	Drobnjak Jelena	6	13	4	23
19	Urošević Janko	8	7	5	20
20	Lazović Sunčica	5	7	6	18
21	Sekulić Valentina	4	7	6	17
22	Jović Aleksa	2	4	10	16
23	Miladinović Ivan	5	3	7	15
24	Damjanović Biljana	2	3	9	14
25	Popović Milena	4	6	3	13
26	Živković Marina	1	8	2	11
27	Maslać Zvonko	5	3	2	10
28	Radomirović Jelena	4	5	1	10
29	Kozoder Majda	2	5	3	10
30	Jovančević Marijana	1	7	1	9

Atletski klub „Sloboda“ Čačak

Pantelić Željko

Rođen je 16. aprila 1973. godine u Beogradu.
Završio je Osnovnu školu „7. oktobar“ u Atenici, a
Gimnaziju u Čačku. Živi i radi u Rimu.
Trener mu je bio Bratislav Radojičić.
1989. Prelazi u AK „Čelik“ Križevci

Prvenstvo Jugoslavije u krosu
1988. - Titovo Užice (2), 1500 m, pioniri
Juniorsko prvenstvo Jugoslavije
1989. - Ljubljana (3), 3000 m
Prvenstvo Jugoslavije
1988. - Beograd (1), 2000 m
Međunarodne trke - krosevi, Jugoslavija
1988. - Zagreb (1), 5000 m, (1) štafeta 4x100 m
Prvenstvo Srbije u krosu
1988. - (1), 2000 m
Prvenstvo Srbije
1987. - T Užice (2), 600 m, pioniri; 1988. Beograd (1), 1000 m, (2) 3000 m, mladi juniori
1989. - Beograd (1), 1500 m (1), 3000 m, junior; 1989. - Beograd (1), 800 m, senior
Kup Srbije
1987. - Beograd (3), 800 m; 1988. - Beograd (1), 800 m pioniri
Međunarodne trke - krosevi, Srbija
1988. - Beograd (1)
Beli kros
1987. - Beograd (3), 2000 m; 1988. - Beograd (1), 2000 m
Kros „Borbe“
1986. - Požarevac (3); 1988 - Čuprija (2), 1500 m
Kros „Politike“
1986. - Beograd (3), 1200 m; 1987. - Beograd (2), 1500 m
1988. - Beograd (1), 2000 m, omladinci; 1991. - Beograd (1)
Nagrade i priznanja
1987, 1988. - najuspešniji pionir Grada Čačka
Nastupi u reprezentacijama
(1) Jugoslavija, (3) Srbija
Učešće na značajnim takmičenjima
Kros prvenstvo Jugoslavije, Sinj, 23. februar
pioniri (19)
Međunarodni miting, Bruk, Austrija, 1. maj
Trka pionira 1000 m (4) u sastavu Reprezentacije Srbije trener Bratislav Radojičić
Prvenstvo Srbije (u dvorani), februar
2000 m (7)
Kros prvenstvo Jugoslavije, Svetozarevo, 29. mart
4;35 (4)
Memorijal „Boško Buha“, nezvanično prvenstvo YU, Beograd, 1. jul
200 m (4)
Pojedinačno prvenstvo Srbije (jun.), Beograd / T Užice, 12/13. sept.
800 m, 2,07 (4)
Četvoročep pionijskih reprezentacija, Senta, 21. septembar
800 m (5)
Finale Kupa Jugoslavije za juniore i juniorku, Zagreb, 11. sept.
800 m, 1:57,1 (8), pionijski rekord Srbije
Memorijal „Boško Buha“, Beograd, 17. septembar
2000 m (1)

6. Koliko je “kraljica sportova” uticala na Vaš život?

“Atletika je oblikovala moj život, otvorila mi je nove horizonte, omogućila, slikovito rečeno, da izađem iz ove naše čačanske kotline i da stignem na mesta o kojima sam maštao dok sam trčao po bedemu, atletskoj stazi ili okretao krugove oko Slobodinog igrališta”.

7. Kako ste počeli da se bavite novinarstvom?

“Novinarsku karijeru sam počeo na nacionalnoj televiziji koja se tada zvala Radio-televizija Beograd, a tek su joj kasnije promenili ime u RTS. A nekoliko meseci sam radio i na čačanskom Radio Džokeru. Jedan sam od retkih koji je počeo na televiziji, a završio u tzv. pisanom novinarstvu; obično se ide drugim putem – novine, nedeljnici, pa televizija. Pisano novinarstvo ima veliku prednost, koju sve više cenim, a to je sloboda, odnosno, niste vezani za mesto, kao što je slučaj sa televizijom”.

8. Koliko često Vas put navede u Čačak?

“U Srbiju i Čačak, zbog obaveza, dolazim retko i posebno mi je žao što sam izgubio kontakt sa prijateljicama i prijateljima iz atletskih dana. Pozitivna okolnost kada se ne vidate sa nekada dragim ljudima jeste to što oni ostaju za vas u vremenu kada ste se družili, tako da su oni za mene ostali i danas tinejdžeri”.

Đurđe Mečanin/ Kablarnet.rs

Nedeljnik

KABLARNET

1.08. Olivera Jevtić: Čuveni trener Aca Petrović, kada bi dolazio u Užice sa Snežanom Pajkić, uvek je pronalazio načina da me zadirkuje, simpatično mi prenoseći pozdrave od Ivane Vukajlović!

To me je motivisalo da još više i bolje treniram!

Velika nam je čast što smo imali priliku da razgovaramo sa našom izuzetnom atletičarkom **Oliverom Jevtić**, koja je pet puta predstavljala našu zemlju na Olimpijskim igrama i koja je više puta proglašavana za najbolju sportistkinju Srbije. Naravno, zanimalo nas je da čujemo nešto više o njenim kontaktima sa čačanskim atletičarkama i Atletskim klubom Sloboda.

Olivera je sa osmehom podelila nekoliko zanimljivih priča iz svog bogatog sportskog iskustva.

“Lepota ovakvih događaja uvek me oduševi. Neke prve atletske korake pravila sam i u vašem gradu, još kao devojčica. Moja velika rivalka tada je bila Ivana Vukajlović. Čuveni trener Aca Petrović, kada bi dolazio u Užice sa Snežanom Pajkić, uvek je pronalazio načina da me zadirkuje, simpatično mi prenoseći pozdrave od Ivane. Nas dve smo uistinu vodile neke divne borbe – ja sam tada trčala na 600 metara, dok je Ivana briljirala na kraćim deonicama, što mi je mnogo značilo kasnije za maraton. Te sitne dodirne tačke, te zajedničke uspomene, ostale su mi u srcu. Septembar i oktobar puni su takmičenja, ali ako budem pozvana i pronađem malo vremena, rado ću doći na promociju monografije. Sećam se jasno, pobedila sam je na jednoj trci i uz osmeh sam rekla Aci: ‘Petroviću Aleksandre, pozdravila Vas Ivana’.”

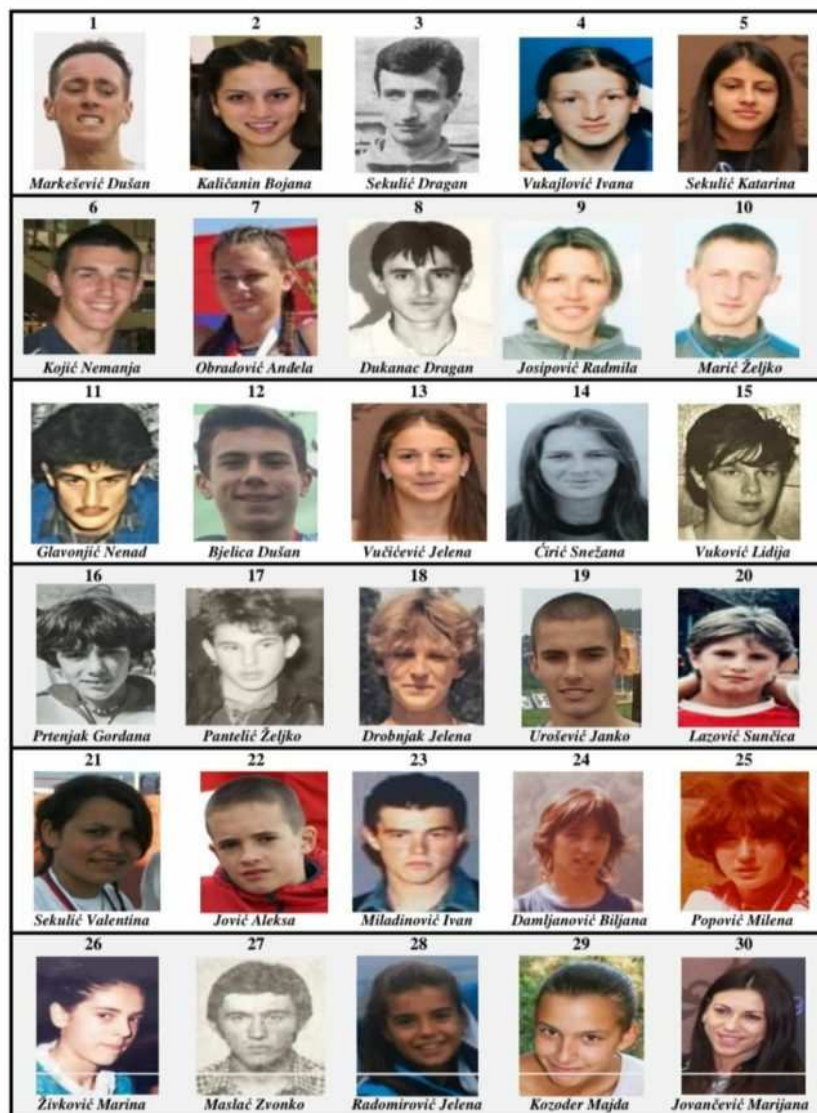
Zlatić: Olivera Jevtić, Gordana Trifunović

Pisali su o Monografiji

Atletski klub „Sloboda“ Čačak

Prvih 30 u slici

april 2026.

Priredio Adam Trifunović

300

510

Ove uspomene i anegdote iz prošlosti svedoče o upornosti i posvećenosti kojima je Olivera dostigla vrhunac u svojoj karijeri. Njeni rezultati i iskustva predstavljaju inspiraciju mnogim mladim sportistima u potrazi za svojim mestom pod svetlima atletske pozornice. Neka to važi za čačanske atletičare.

KABLARNET

1.09. Šest decenija Atletskog kluba Sloboda – Piše Jugoslava Dabović svojevremeno članica kluba

Postoje mesta koja pamtimo, i postoje mesta koja zauvek nosimo u sebi. Za mnoge od nas, Atletski klub Sloboda Čačak je upravo takvo mesto. Šezdeset godina jednog kluba nisu samo godine, medalje, rekordi i rezultati. To su hiljade treninga, umorne noge i osmesi posle trke. To su putovanja, takmičenja, navijanja, prve pobeđe i porazi iz kojih smo učili. To su prijateljstva koja su počela na atletskoj stazi, a neka od njih traju čitav život.

Na toj stazi odrastale su generacije čačanskih atletičara. Tu smo učili da budemo uporni, da ne odustajemo kada je teško i da uvek postoji još jedan korak koji možemo da napravimo. A iza svakog našeg koraka stajali su ljudi. Naši treneri, koji nisu merili samo sekunde i metre. Prepoznavali su naše mogućnosti, hrabрили nas kada sami nismo verovali da možemo i učili nas lekcijama koje su nam mnogo kasnije značile i van sporta. Zato danas, povodom 60 godina AK Sloboda, sa posebnom toplinom i zahvalnošću mislimo na sve njih – na trenere, atletičare, sportske radnike, roditelje, prijatelje kluba i sve one koji su utkali deo sebe u njegovu istoriju. Sa nežnošću se sećamo i onih kojih više nema među nama. Vreme prolazi, ali ljudi koji su obeležili našu mladost ne nestaju. Ostaju u pričama koje prepričavamo, starim fotografijama, rezultatima, ponekom zaboravljenom detalju sa treninga i u onom posebnom osećaju koji se javi kada se ponovo sretnemo posle mnogo godina. Jer Sloboda nije bila samo klub u kojem smo trenirali. Bila je deo našeg odrastanja.

Danas možda više ne stojimo svi zajedno na istoj stazi, ali nas ona i dalje povezuje. Zato neka ovaj veliki jubilej bude prilika da jedni drugima kažemo jedno jednostavno i iskreno – hvala. Hvala svima koji su gradili Slobodu pre nas. Hvala onima koji su je gradili zajedno sa nama. I hvala mladim generacijama koje danas nastavljaju tamo gde smo mi nekada trčali.

Srećan 60. rođendan, naša Slobodo. Neka još dugo odzvanjaju koraci novih generacija, a uspomene svih nas koji smo jednom nosili njene boje neka zauvek ostanu deo njene staze.

Piše: Jugoslava Dabović sa privremenog rada u Skandinaviji
Srećan 60. rođendan, naša Slobodo. Neka još dugo odzvanjaju koraci novih generacija, a uspomene svih nas koji smo jednom nosili njene boje neka zauvek ostanu deo njene staze.

Đurđe Mečanin

Adam Trifunović, Momčilo Jovašević

60 godina

1966-2026.

Čačak 2026.

Osnivači - sponzori - prijatelji kluba

Atletski klub „Sloboda” Čačak - Monografija 2026. Čačak

KABLARNET

1.10. Jugoslava Dabović: “Moje godine u Atletskom klubu Sloboda Čačak”

Piše: Jugoslava Dabović, nekadašnja atletičarka Slobode

Moja priča sa atletikom počela je još dok sam bila dete, početkom osamdesetih godina. Koliko se danas sećam, bilo je to negde oko 1982. godine, kada je održan jesenji kros pored Morave u Čačku. Pobedila sam u toj trci i tako je, sasvim spontano, počelo nešto što će obeležiti veliki deo mog detinjstva i mladosti. Počela sam da treniram u Atletskom klubu Sloboda Čačak.

Moj prvi trener bio je Bata Radojičić. Kada danas razmišljam o njemu, teško mi je da ga opišem samo kao trenera. Bio nam je gotovo kao drugi otac. Svi smo ga voleli i poštovali. Njegovi treninzi nisu bili laki – umeo je bukvalno da nam „uzme dušu“ – ali su iza tog rada dolazili rezultati.

Zato mi je posebno drago kada danas pročitam da ga se na isti način sećaju i veliki atletičari tog vremena. Snežana Pajkić, nekadašnja evropska

Sa Sekulom, Željkom i Acom Petrovićem...

prvakinja, govoreći o Slobodi i zajedničkim pripremama, Batu naziva legendom, divnim čovekom i trenerom. Seća se Čačana koji su dolazili u Čupriju kod profesora Ace Petrovića i druženja koje je postojalo između nas. Meni je to dragoceno, jer potvrđuje atmosferu koje se i sama sećam.

Kasnije je sa nama radio i Poledica, koga takođe pamtim kao sjajnog čoveka. To mi je važno da ostane zapisano. Imala sam sreću da tokom tih godina pored sebe imam ljude koji nisu bili samo treneri. Oni su učestvovali u našem odrastanju, učili nas disciplini, radu, odgovornosti i odnosu prema drugima. Kozomora je više radio sa sprinterima i atletičarima koji su se bavili skokom udalj i uvis, pa sam sa njim imala manje kontakta, jer su moje discipline bile srednje pruge.

Mislim da smo tada imali jednu zaista izuzetnu generaciju Slobode. Pamtim Dragana Sekulića, a iz naše generacije Željka Pantelića, Sunčicu Lazović, Jelenu Drobnjak, Dobrila Vuković, Nenada Glavonjića, Marinu Živković i mnoge druge.

Atletski klub „Sloboda“ Čačak

Dabović (Veselinović) Jugoslava
 Rođena je 1979. godine u Čačku.
 Završila je Osnovnu školu „DR Dragiša Mišović“ i
 Srednju medicinsku školu u Čačku,
 a Visoku zdravstvenu školu u Zemunu.
 Živi i radi u Norveškoj.
 Treneri su joj bili Bratislav Radojičić i Ratimir Poledica.

Prvenstvo Srbije
 1988. - Beograd, 300 m (3); 1990. - Niš, 4x400 m (3), pionirke
Beli kros
 1989. - Beograd, 1000 m (1), pionirka

Učešće na značajnim takmičenjima

1988. „Kros Partizana“, Beograd, 10. april
 (6)
 „Šumadijski oktobar“, Arandelovac, 24. septembar
 600 m (1)
 Pojedinačno prvenstvo uže Srbije za pionire i seniore, Kragujevac, 2. oktobar
 600 m (4)

1989. 19. kros „Mrsač '89“, Mrsač, 2. januar
 (3)
 Kros prvenstva lige za februar, Kraljevo, 12. februar
 1000 m (2)
 Ekipo juniorsko prvenstvo Srbije, 22. april
 1500 m (4)
 Kvalifikacije za popunu Prve savezne lige Jugoslavije (B grupe), Senta, 29. april
 400 m (5)
 Kvalifikacije za Kup Srbije pionira i seniora, Titovo Užice, 13/14. maj
 600 m (2)
 Finale Kupa Srbije za seniore i pionire, Beograd, 26/27. maj
 600 m (5)
 Ekipo prvenstvo Jugoslavije za seniore, Ljubljana, 20/21. maj
 800 m (5)
 Atletski miting, Kraljevo, 7. jul
 600 m (3), skok udalj (3)
 Meduregionalno pionirsko prvenstvo, Kraljevo, 8. oktobar
 300 m (2)

1990. 45. prvenstvo Jugoslavije u krosu, Titograd, 25. februar
 300 m (4)
 „Mali maraton Trstenik '90“, Trstenik, 18. mart
 (2)
 Kvalifikaciono takmičenje pionira i seniora za kup Srbije, Čačak, 19/20. maj
 1500 m (3)
 Pojedinačno prvenstvo Srbije za starije pionire i pionirke, Niš, 24. jun
 300 m (6)
 Meduregionalno prvenstvo Srbije za juniore i juniorke, Čačak, 25. avgust
 4x400 m (Lazović, Dabović, Živković, Vuković)

1991. Prvenstvo Jugoslavije u krosu, Zagreb, 3. mart
 3000 m (21)
 Kros prvenstvo Srbije, Bor, 23. februar
 3000 m (6)

april 2026. Priredio Adam Trifunović 371

1987.	
Najbolji sportista Grada Čačka	<i>Sekulić Dragan</i>
Najuspešnija juniorka Grada Čačka	<i>Vuković Lidija</i>
Najuspešniji pionir Grada Čačka	<i>Pantelić Željko</i>
Najuspešnije pionirke Grada Čačka	<i>Lazović Sunčica</i>
Diploma za sportske rezultate u kategoriji seniora za 1987. godinu, SOFK Čačak	<i>Čirić Snežana</i>
Priznanje za životno delo i doprinos razvoju atletskog sporta u gradu, AK „Sloboda“ Čačak	<i>Jelesijević Mihailo</i>
Za najuspešnijeg trenera u protekle dve decenije AK „Sloboda“ Čačak	<i>Radojičić Bratislav</i>
Za najuspešnijeg takmičara u protekle dve decenije AK „Sloboda“ Čačak	<i>Sekulić Dragan</i>
1988.	
Najbolji sportista Grada Čačka	<i>Drobnjak Jelena</i>
Najuspešniji pionir Grada Čačka	<i>Pantelić Željko</i>
Najuspešnija pionirka Grada Čačka	<i>Lazović Sunčica</i>
Posebne diplome i priznanja	ŽENSKA EKIPA AK „SLOBODA“ ČAČAK
Plaketa ASS povodom 40 godina Saveza	<i>Jelesijević Mihailo</i> <i>Lazović Živojin</i>
Posebno priznanje SOFK-a Čačak	<i>Sekulić Dragan</i>
Posebno priznanje SSRN-a Čačak	<i>Sekulić Dragan</i>
Plaketa ASS povodom 90 godina atletike u Srbiji i 50 godina ASS	AK „SLOBODA“
1989.	
Najbolji sportista Grada Čačka	<i>Sekulić Dragan</i>
Najbolja sportistkinja Grada Čačka	<i>Drobnjak Jelena</i>
Najbolja pionirka Grada Čačka	<i>Živković Marina</i>
Najuspešnije juniorke Grada Čačka	<i>Lazović Sunčica</i>
Najuspešniji trener Grada Čačka	<i>Kozomora Milenko</i>
Najuspešniji sportski kolektiv Grada Čačka	ŽENSKA EKIPA AK „SLOBODA“ ČAČAK
Posebne diplome i priznanja	<i>Glavonjić Nenad</i> <i>Lazović Dejan</i>
Udruženim sredstvima kupljen stan za Dragana Sekulića	

Kada sam nedavno videla stranicu iz monografije AK Sloboda posvećenu periodu 1980–1990. godine, bilo je veoma emotivno. Među svim tim fotografijama nalazi se i moja – Dabović Jugoslava. Posle toliko godina ponovo gledam lica ljudi sa kojima sam praktično odrasla. Dokumentacija kluba pokazuje koliko je ta generacija bila uspešna. Željko Pantelić bio je najuspešniji pionir grada, Sunčica Lazović najuspešnija pionirka, Jelena Drobnjak najbolja sportistkinja Čačka, Marina Živković najbolja pionirka, a ženska ekipa Slobode dobijala je priznanja.

Željko je ostvario i pionirski rekord Jugoslavije. Zato, kada danas kažem da je Sloboda tada bila jak klub, to nije samo moje sećanje iz detinjstva. Rezultati te generacije govore sami za sebe. I meni je atletika donela rezultate na koje sam bila ponosna. Bila sam vicešampionka Srbije na 600 metara, osvojila sam drugo mesto na Krosu Politike, a pobeđivala sam i na Belom krosu. Trčala sam 600, 800 i 1500 metara, krošve i brojne druge trke. Tačnih vremena danas se, posle gotovo četrdeset godina, više ne sećam i ne bih želela da ih navodim dok ne pronađemo originalne rezultate. Mislim da sam 600 metara trčala oko 1:47, ali to ostavljam kao svoje sećanje, a ne kao zvaničan podatak. Posebno sam volela ulične trke u Čačku. Na njima sam često pobeđivala. Sećam se i Marine Živković, koja je bila odlična srednjeprugašica moje generacije. Nekada bih pobedila ja, nekada Marina. To je bilo lepo sportsko rivalstvo koje nas je teralo da budemo bolje. Jedan od najvećih uspeha za mene bio je ulazak u pionirsku reprezentaciju Jugoslavije. To je u ono vreme bila velika stvar. Sa nama je radio čuveni Aleksandar Aca Petrović iz Čuprije, trener iz čije su škole izašla neka od najvećih imena jugoslovenske atletike, među njima i Snežana Pajkić.

Često smo odlazili u Čupriju. Na pripremama i takmičenjima susretali smo sportiste iz svih krajeva tadašnje Jugoslavije. Ali kada danas razmišljam o tim godinama, shvatam da mi možda čak ni medalje i plasmani nisu najlepša uspomena. Najviše pamtim pripreme. Medulin, Ivanjica, Paličko jezero... Putovali smo mnogo. Nekada kombijem, nekada čak i avionom. Sloboda je u to vreme imala mogućnosti da stane iza svojih atletičara. Imali smo opremu, išli na pripreme i takmičenja i osećali da pripadamo ozbiljnom klubu. Za nas decu to je bio čitav jedan svet.

Na tim pripremama nisu nastajali samo sportski rezultati. Nastajala su prijateljstva sa ljudima iz cele Jugoslavije. Bilo je smeha, druženja, nestašluka, prvih simpatija i prvih ljubavi. Zajedno smo trenirali, jeli, putovali, radovali se pobedama i tešili jedni druge kada rezultat nije bio onakav kakav smo želeli. Tada nismo razmišljali da li je neko iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije, Makedonije ili Crne Gore. Bili smo deca i sportisti. Imali smo istu stazu, iste treninge i iste snove. Mnoga od tih prijateljstava preživela su sve što je kasnije došlo i neki od nas su ostali u kontaktu do danas. A onda je došlo vreme koje je sve promenilo. Posebno mi je ostalo u sećanju Prvenstvo Jugoslavije u krosu u Pakracu. Tamo je došlo do pucnjave i sukoba, a nas takmičare su na kraju smestili u voz i poslali nazad prema Srbiji. Taj događaj nije ostao samo u mom sećanju – o njemu je kasnije govorio i moj otac, Jugoslav Jugo Dabović, prisećajući se moje atletske karijere.

To je verovatno jedna od slika koja najbolje pokazuje kako se završavala jedna epoha. Do tada smo putovali Jugoslavijom zbog sporta, upoznavali ljude i stvarali prijateljstva, a onda se zemlja u kojoj smo sve to radili počela raspadati. Neki iz naše generacije već su prelazili u juniore. Sloboda je počela da se osipa, ljudi su odlazili i sve se postepeno menjalo. Nikada ne možemo znati šta bi bilo da nije došlo do rata, ali verujem da je u našoj generaciji bilo mnogo atletičara koji su mogli da naprave veoma dobre rezultate i kao juniori i kao seniori. Sport je bio prisutan i u mojoj porodici. Moj otac Jugoslav Jugo Dabović bio je fudbaler i čovek kome je sport predstavljao veliki deo života. Zbog toga mi danas posebno znači što je u jednom od svojih poslednjih intervjua, govoreći o svojoj deci, za mene rekao da sam bila dobra atletičarka i reprezentativka. Možda čovek tek mnogo kasnije shvati koliko mu jedna takva rečenica roditelja znači. Danas živim potpuno drugačiji život, daleko od one devojčice koja je trčala pored Morave. Prošlo je skoro četrdeset godina i normalno je da su se neki datumi, rezultati i vremena izgubili iz sećanja. Ali neke stvari nisu. Pamtim stadion. Pamtim Moravu. Pamtim osećaj pred trku. Pamtim umor posle Batinih treninga. Pamtim Poledicu kao sjajnog čoveka. Pamtim kombi, putovanja, Medulin, Čupriju, Palić, Ivanjicu. Pamtim svoju ekipu. Pamtim prijateljstva, smeh i prve ljubavi. I kada danas pogledam staru fotografiju na kojoj ispod jednog mladog lica piše „Dabović Jugoslava“, ne vidim samo sebe. Vidim celu jednu generaciju. Vidim jedno vreme u kome smo verovali da su pred nama beskrajne staze, putovanja i takmičenja. Rezultati i vremena sa štoperice mogu da se zaborave. Ljudi i vreme koje smo zajedno proživeli – ne mogu.

Piše: Jugoslava Dabović

P.S.

Koautor monografije „AK Sloboda“ Adam Trifunović smatra da su takmičari Slobode nepravедno zapostavljeni i pomalo zaboravljeni u gradu na Moravi. I Jugoslava Dabović misli da je zaslužila makar jedno priznanje od Čačka. Grad je dodeljivao priznanja ljudima sa mnogo slabijim rezultatima. Na taj način, verujemo, razmišljaju i mnogi drugi atletičari Slobode iz Čačka.

Adam Trifunović, Momčilo Jovašević

60 godina

1966-2026.

Čačak 2026.

KABLARNET

1.11. Miroslav Đurović, AK Sloboda: Izuzetnu uspomenu predstavlja kupovina žutih sprinterica od reprezentativca Dragana Zdravkovića, za koje je bilo potrebno potrošiti dve očeve plate

Miroslav Đurović iz Atletskog kluba Sloboda predstavlja inspirativni put jednog atleta čija je ljubav prema sportu oblikovala njegovu životnu priču. Kao dečak, započeo je svoju sportsku avanturu sa karatom pod vođstvom Zorana Petrovića. Ubrzo zatim, kao što to biva kod mnogih mališana, okušao se i u fudbalu pre nego što se potpuno posvetio atletici.

Na atletskoj stazi je prvi put kročio zajedno sa drugaricom Milenom Popović. Njihov šarm i potencijal zapazio je Bratislav Radojičić – Bato, koji ih je upitao da li žele ozbiljno da treniraju. Tako je počela Miroslavova ljubavna veza sa atletikom, sportom kojem će ostati veran. Šest godina se takmičio sa puno uspeha. Danas, on i dalje uživa u trkačkim disciplinama od 800 i 1500 metara.

Tokom svoje karijere, Miroslav se ugledao na legendarne atlete kao što su Dragan Zdravković, Sebastijan Kou i Stiv Oven. Zidove njegove sobe krasili su njihovi poster, a treninge je obavljao s neiscrpnom energijom i strašću, vodeći pedantne dnevničke učenja i napretka.

Njegova predanost atletici se ogledala kroz svakodnevne treninge, često duplo dnevno, balansirajući školu i sportske obaveze. Pobjede su bile mnogobrojne; od Krosa Politike, Belog krosa, do Fočanske olimpijade. Reprezentovao je Srbiju čak pet puta u vreme kada je bila deo bivše Jugoslavije. Njegov juniorski rezultat od 1:56 na 800 metara i danas predstavlja izazov za mlade generacije atletičara. Tokom 1970-ih, Miroslavova strast prema atletici nije jenjavala. Čak i nakon završetka vojnog roka, nastavio je da trči rekreativno, gradeći čvrsta prijateljstva sa kolegama atletičarima. Izazovi vremenskih uslova nisu ga mogli obeshrabriti – kiša, sneg ili sunce nisu sprečili njega i Dukanaca da vežbaju sa internacionalcem Draganom Sekulićem, poznatim kao Sekula, koji je nadmašio granice Srbije u svojoj disciplini.

Sport je ostao suštinski deo Miroslavovog života. Vodio je prodavnicu sportske opreme, gde je pratio najnovije trendove sportske mode. Izuzetnu uspomenu predstavlja kupovina žutih sprinterica od reprezentativca Dragana Zdravkovića, za koje je bilo potrebno potrošiti dve očeve plate, što pokazuje koliko je visoko vrednovao kvalitet i posvećenost

Monografija Adama Trifunovića, koja dokumentuje šest decenija kluba, predstavlja obavezno štivo za svakog atletičara. Ljubav prema atletici, sportski duh bili su glavni Miroslavovi pokretači tokom cele karijere, dok je njegovo učešće u Upravnom odboru Atletskog kluba Sloboda simbol njegovog kontinuiranog doprinosa sportu.

Đurđe Mećanin/ Kablarnet.rs

Septembar 2026

Monografija Ak „Sloboda” Čačak

26 / 86

KABLARNET

1.12. Goran Davidović: Čačak nije samo Borac već i čačansko sportsko društvo Jedinstvo. Društvo Jedinstvo je, između dva svetska rata, beležilo zapaženije rezultate

Jedan od inicijatora objavljivanja monografije AK Sloboda bio je istoričar iz Međuopštinskog arhiva Čačak Goran Davidović.

Sa diplomiranim istoričarem razgovarali smo nakon promocije monografije na kojoj su učestvovali koautori, Trifunović – Jovašević, potom Dane Korica, Dragan Zdravković i Goran Davidović.

“Kada sam pogledao letopis kluba i neke fascinantne podatke došao sam do zaključka da se nešto mora uraditi. Ovo je i najveće sportsko priznanje za sve generacije, dar za sportske radnike i atletičare Slobode. Oni su mnogo toga uradili za klub, naš grad koji je pomagao kroz decenije ali se nije odužio do kraja i na pravi način”, kaže Davidović.

Knjiga ima preko 500 strana.

“Malo sam počeo da se bavim istorijom sporta i ima zanimljivih stvari. Redak primer gde su koautori uradili popis svih atletičara. Za mene kao istoričara ovo je fascinantan primer”.

BK Borac obeležio je osam decenija, FK Borac vek postojanja. Očekuje nas puno toga kada je sport u pitanju.

“Čačak ima bogatu tradiciju i drago mi je što se i FK Remont obnovio. Čačak nije samo Borac već i čačansko sportsko društvo Jedinstvo koje je između dva svetska rata beležilo zapaženije rezultate. Jedinstvo je bilo regionalni prvak u tadašnjoj kraljevini Jugoslaviji”, govori nam Goran Davidović i možda najavljuje nova iznenađenja.

Pored Davidovića na promociji u biblioteci “Vladislav Petković Dis” govorili su Dane Korica i Dragan Zarić.

„Mali je broj klubova koji mogu da se pohvale ovako detaljnom i obimnom monografijom. Prikazano je sve što je svaki atletičar postigao, od ranih početaka do završetka sportske karijere. Zahvalnost dugujem autorima što su me pozvali da budem deo ove značajne priče. Iskreno verujem da će ova monografija služiti i kao inspiracija mladim sportistima da se posvete atletici“, izjavio je Zarić.

Na pitanje o najboljim atletičarima koje je Srbija iznedrila, Zarić je sa ponosom spomenuo imena Vere Nikolić, Nenada Stekića i Franje Mihalića.

“Moram da istaknem da sam od 1975. do 1985. godine bio aktivan učesnik u sportu. Moj prvi selektor bio je Dane Korica. Iako su nam se putevi kasnije razdvojili, kroz različite sportske saveze, ostali smo bliski prijatelji. Njegovi sportski uspesi zaista ostaju nedostižni, zadržao je rekord Srbije punih 55 godina.”

Na pitanje o ličnim uspesima, Zarić je sa ponosom pomenuo: “Naše štafetno postignuće na 4×100 metara, iz 1981. godine, je i danas aktuelno nakon 45 godina. U toj štafeti bili su Nikolić, Popović, Milinkov i ja. Ispisali smo vreme 39.79 na Balkanijadi u Sarajevu. Moj lični rekord na Balkanskom prvenstvu je 10.52 sekunde. Sećam se trke u Solunu, gde smo, iako je Grk bio favorit, bugarski atletičar i ja završili ispred njega. Na Balkanskim igrama dva puta sam zauzeo drugo mesto na 100 i 200 metara. Takođe sam trčao u polufinalu evropskog prvenstva na istim distancama, rame uz rame sa najbržim ljudima toga doba. Bio sam i kandidat za Olimpijske igre 1980. godine.”

Zarić je takođe podelio svoja razmišljanja o sadašnjosti i budućnosti atletike: „U moje vreme, Jugoslavija je bila velika zemlja i mogla je da sastavi sjajnu reprezentaciju. Danas, nažalost, svedoci smo osipanja i među takmičarima i među trenerima. Ipak, i dalje ima entuzijastičnih trenera koji vredno rade i stvaraju nove generacije sportista. Tako poput porodica Topić ili Vilagoš, i Ivana Španović je mnogo postigla. Radujem se novim entuzijastima u sportu”, naglasio je Zarić.

Dane Korica, poznati atletičar, selektor, sportski radnik, rekorder, na 10.000 metara, čitavih 55 godina, govorio je i o monografiji i jubileju AK Sloboda! Prvo o rekordu starom 55 godina.

“Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje...Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine”.

Dane Korica, istaknuta figura srpske atletike, deli svoje misli povodom značajnog jubileja Atletskog kluba Sloboda iz Čačka i monografije koja je ugledala svetlost dana.

“Šezdesetogodišnjica je izuzetan trenutak za jedan klub. Velika zahvalnost pripada svima koji su učinili napor da se bogata istorija kluba ovekoveči u koricama knjige. Sa nestrpljenjem sam iščekivao promociju knjige. Čačak je grad koji je dao vrhunske atletičare u različitim generacijama. Atletski klub Sloboda ostvario je zapažene uspehe kako na nivou Srbije, tako i bivše Jugoslavije. Naša povezanost kroz atletiku je duboka, čak i ako je Čačak poznatiji po košarkaškim zvezdama. Atletika u ovom gradu možda nije imala pojedince sa svetskom slavom, kao u košarci, ali je svakako imala snagu u masovnosti i ponosne reprezentativce. Sve te priče su zabeležene u monografiji, i nadam se da neće biti zanemarenih, jer ne želim nikoga izostaviti. Radio sam sa mnogim izvanrednim atletičarima kao što su Nidžović, Vukajlović, Sekulić, Markešević... I mnogi drugi koji su dali svoj doprinos. Tu je i Bata Tifani, njegov doprinos bio je ogroman, posebno u organizaciji priprema u Medulinu, gde su brojni mladi sportisti imali priliku da se razvijaju,” kaže Dane Korica.

Gde ste bili ovih dana?

“Nedavno sam se vratio sa Zlatibora. Na srpskoj lepotici je održan Festival sportskog filma gde sam dobio priznanje za životno delo. Prisutni su bili Dejan Rambo Petković, Goran Maksimović, novinari i nagrađeni filmovi”.

Vi ste igrali i fudbal na Zlatiboru?

“Slavka Kanjevac, najbolja fudbalerka i kapiten reprezentacije Jugoslavije, Rambo Petković i ja igrali smo protiv momaka, stigli smo do finala, ali smo promašili penale. Baš je bilo interesantno, 3:3, u penalima se nismo snašli, a rivali su bili mlađi od nas”.

Bili ste i selektor naših reprezentacija?

“Da, prvo juniora, pa seniora...Mnogo je bilo posla, velika zemlja i vodio sam računa o svim našim reprezentativcima”.

Da li je atletika Vaš prvi sport?

“Rođen sam u Kutini, mala sredina i nije bilo pionira već sam odmah igrao fudbal sa seniorima koji su bili grublji. Inače, putovao sam po šest kilometara od kuće do škole i toliko nazad. Učestvovao sam na krosevima, bio sam uporan, pa sam bio drugoplasirani. To se kod mene primilo, krenuo sam na prvenstva,

Dragan Zarić Zare

Atletski reprezentativac i funkcioner iz Beograda, član AK Partizan

Rođen 5. Januara 1955. godine u Beogradu .

Diplomirao na Fakultetu za narodnu odbranu u Beogradu .

Atletikom se bavio u periodu od 1975.-85.

Reprezentativac bio 71 put od 1975.-1983, i 5 puta kao junior .

Učesnik Evropskog prvenstva 1978. godine (100m 10,69, sf i 200m m 21,28 sf)

Prvak Balkana 1978 . godine na 100 m (10,52) i dva puta u štafeti 4x100 m .

Prvak Jugoslavije 9 puta (100 m, 200 m i 4x100 m),

Rekorder Jugoslavije 7 puta u istim disciplinama

Trener D. Milosavljević jedan od naših najboljih sprintera ikada

Od 1985. godine radi kao izvršni i generalni sekretar Atletskog Saveza Srbije ,imao je funkcije i u Atletskom Savezu Jugoslavije

došao u Beograd 1964. godine, postao prvak Juge na 3.000 metara i tako je krenulo. Bronzani na 5.000 metara, na prvenstvu Balkana, pa je došla vojska, sportska četa, gde sam trenirao sa Franjom Mihalićem. On je bio moj uzor. Mihalić je bio nosilac srebra na OI u maratonu. Želeo sam da se svira naša himna, ali sam bio jednom sedmi u finalu, te dve trke, na 10.000 metara, su me iznenadile, to je bilo mnogo za tri dana. Bilo je prenaporno, međutim, tako je bilo i drugima. Na EP sam bio četvrti i peti na 10.000 metara”.

Vaš rekord na 10.000 metara je još uvek aktuelan?

“Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje...Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine”.

Pored toga što ste bili selektor u ASS obavljali ste još neke funkcije?

“U Sportskom savezu Srbije bio sam gen. sek. 13 godina, pa u sportskom društvu Crvena zvezda, jedan mandat, sportski direktor ASS...i iz SSS otišao sam u penziju”.

Kažete da Vam je sport sve dao?

“Pa sedam meseci sam ležao u gipsanom koritu, nisam bio pokretan, kasnije imao sam i tuberkuloza pluća, ali mi je sport sve dao. Nikada, kasnije, nisam bio bolestan”.

Uvek aktuelno pitanje, srpska atletika danas?

“Angelina Topić, Adriana Vilagoš, koja je ostvarila zapažene rezultate na poslednjim takmičenjima...Ne može uvek da se ostvari planirano, kao nedavno kod Angeline. Bila je spremna za mnogo više, kao i Bošković, Mitrović...Ivana Španović još istražuje novu disciplinu i nije rekla svoju konačnu reč. Može mnogo u troskoku, ima i volje i potencijala”, zaključio je Dane Korica.

Đurđe Mečanin / Kablarnet.rs

Adam Trifunović,
Momčilo Jovašević

60 godina
1966-2026.
Čačak 2026.

Moderator
VESNA RUDINAC

IZDAVAČ
BIBLIOTEKA OPŠTINE
LUČANI, GUČA
U Sali biblioteke
„Vladislav Petković Dis “ Čačak
Sindelićeva 24.

Organizuje promociju
Monografije
AK „Sloboda “ Čačak
Na promociji govoriće

Recenzenti
GORAN DAVIDOVIĆ
Diplomirani istoričar- Arhivski savetnik
Međuopštinskog arhiva Čačak

DR. DANE KORICA
Dugogodišnji selektor reprezentacije YU
Doživotni potpredsednik EU asocijacije
atletskih trenera
Dugogodišnji sekretar Sportskog saveza Srbije

DRAGAN ZARIĆ
Višestruki prvak Jugoslavije na 100 i 200m
Dugogodišnji gener. sekretar SAS-a

Autori
ADAM TRIFUNOVIĆ
MOMČILO JOVAŠEVIĆ

Vreme održavanje promocije
15. septembar 2026. godine u 18 časova
Ulaz slobodan

Atletičari i ljubitelji atletike
Dodite da se družimo, evociramo uspomene na lepa vremena kada je viteštvo i drugarstvo bilo na ceni

1.13. Monografija o šest decenija AK Sloboda ugledala je svetlost dana

Atletski klub Sloboda svečano je predstavio monografiju, povodom obeležavanja značajnog jubileja – 60 godina postojanja kluba. Ova prezentacija održana u biblioteci Vladislav Petković Dis privukla je pažnju brojnih posetilaca, među kojima je bio i ugledni gost, Dragan Zarić. „Mali je broj klubova koji mogu da se pohvale ovako detaljnom i obimnom monografijom. Prikazano je sve što je svaki atletičar postigao, od ranih početaka do završetka sportske karijere. Zahvalnost dugujem autorima što su me pozvali da budem deo ove značajne priče. Iskreno verujem da će ova monografija služiti kao inspiracija mladim sportistima da se posvete atletici“, izjavio je Zarić.

Na pitanje o najboljim atletičarima koje je Srbija iznedrila, Zarić je sa ponosom spomenuo imena poput Vere Nikolić, Nenada Stekića i Franje Mihalića.

“Moram da istaknem da sam od 1975. do 1985. godine bio aktivan učesnik u sportu. Moj prvi selektor bio je Dane Korica. Iako su nam se putevi kasnije razdvojili kroz različite sportske saveze, ostali smo bliski prijatelji. Njegovi sportski uspesi zaista ostaju nedostižni, zadržao je rekord Srbije punih 55 godina.” O rekordu koji nije oboren 55 godina Korica je rekao:

“Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje...Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine”.

I Dragan Zarić je sa ponosom pomenuo svoj rekord star 45 godina:

“Naše štafetno postignuće na 4×100 metara iz 1981. godine, koje je i danas aktuelno nakon 45 godina. U toj štafeti bili su Nikolić, Popović, Milinkov i ja. Ispisali smo vreme 39.79 na Balkanijadi u Sarajevu.

Na pitanje o ličnim uspesima, Zarić je sa ponosom pomenuo: “Naše štafetno postignuće na 4×100 metara iz 1981. godine, koje je i danas aktuelno nakon 45 godina. U toj štafeti bili su Nikolić, Popović, Milinkov i ja. Ispisali smo vreme 39.79 na Balkanijadi u Sarajevu. Moj lični rekord na Balkanskom prvenstvu je 10.52 sekunde. Sećam se trke u Solunu, gde smo, iako je Grk bio favorit, Bugarski atletičar i ja završili ispred njega. Na Balkanskim igrama dva puta sam zauzeo drugo mesto na 100 i 200 metara. Takođe sam trčao u polufinalu evropskog prvenstva na istim distancama, rame uz rame sa najbržim ljudima toga doba. Bio sam i kandidat za Olimpijske igre 1980. godine.”

Trifunović, Jovašević, Zarić, Korica, Davidović i Rudinac!

Zarić je takođe podelio svoja razmišljanja o sadašnjosti i budućnosti atletike: „U moje vreme, Jugoslavija je bila velika zemlja i mogla je da sastavi sjajnu reprezentaciju. Danas, nažalost, svedoci smo osipanja i među takmičarima i među trenerima. Ipak, i dalje ima entuzijastičnih trenera koji vredno rade i stvaraju nove generacije sportista. Tako poput porodica Topić ili Vilagoš, i Ivana Španović je mnogo postigla. Radujem se novim entuzijastima u sportu.”

KABLARNET

1.14. AK Sloboda – šest decenija i promocija monografije

*Adam Trifunović,
Momčilo Jovašević*

60 godina

1966-2026.

Čačak 2026.

Moderator

VESNA RUDINAC

IZDAVAČ

**BIBLIOTEKA OPŠTINE
LUČANI, GUČA**

U Sali biblioteke

„Vladislav Petković Dis ” Čačak

Sindelićeva 24.

Organizuje promociju

Monografije

AK „Sloboda ” Čačak

Na promociji govoriće

Recenzenti

GORAN DAVIDOVIĆ

Diplomirani istoričar- Arhivski savetnik
Međuopštinskog arhiva Čačak

DR. DANE KORICA

Dugogodišnji selektor reprezentacije YU
Doživotni potpredsednik EU asocijacije
atletskih trenera
Dugogodišnji sekretar Sportskog saveza Srbije

DRAGAN ZARIĆ

Višestruki prvak Jugoslavije na 100 i 200m
Dugogodišnji gener. sekretar SAS-a

Autori

ADAM TRIFUNOVIĆ

MOMČILO JOVAŠEVIĆ

Vreme održavanje promocije

15. septembar 2026. godine u 18 časova

Ulaz slobodan

Atletičari i ljubitelji atletike

**Dodite da se družimo, evociramo uspomene na lepa
vremena kada je viteštvo i drugarstvo bilo na ceni**

GORAN DAVIDOVIĆ

Diplomirani istoričar –Arhivski savetnik Međuopštinskog arhiva Čačak

GORAN DAVIDOVIĆ (1970)

Дипломирао је 1998. године на Катедри за Историју
Југославије Филозофског факултета у Београду.
У Историјском архиву ради од 1998. године.

Истраживачки се бави историјом Другог светског рата у чачанском крају, жртвама народа чачанског краја у 20 веку, политичком репресијом након 1945, органима унутрашњих послова у чачанском округу након 1945. године, емигрантским питањем, просветом, друштвеном историјом Чачка.

Учесник четири научна скупа и једног научног конгреса. Публиковао је више радова у стручним часописима, аутор/коаутор је шест монографија, четири изложбе и сарадник на 13, великог броја чланака у локалним часописима, дневној штампи и дијаспори, као и телевизијских документарних емисија.

За монографију *Затамњена прошлост. Историја равногораца чачанског краја*, књига прва, добитник годишње награде Задужбине Ђурђа, Данице и Јованке Јеленић из области историје и архивистике (2003), као и награде Драгиша Кашиковић (2005).

За књигу *Историја Чачка. Хронологија од праисторије до 2000. године* (2009) добитник награде Даница Марковић за издавачки подухват године у Чачку 2009. године, а за монографију *Основна школа „Милица Павловић“ Чачак 1937-2012. Од буквара до рачунара 1987- 2012*, (2012) добитник награде на Трећем сајму школског издаваштва моравичког округа за издавачки подухват године (2013).

Dragan Zarić Zare

Atletski reprezentativac i funcioner iz Beograda ,član AK Partizan

Rođen 5. Januara 1955. godine u Beogradu .

Diplomirao na Fakultetu za narodnu odbranu u Beogradu .

Atletikom se bavio u periodu od 1975.-85.

Reprezentativac bio 71 put od 1975.-1983, i 5 puta kao junior .

Učesnik Evropskog prvenstva 1978. godine (100m 10,69, sf i 200m m 21,28 sf)

Prvak Balkana 1978 . godine na 100 m (10,52) i dva puta u štafeti 4x100 m .

Prvak Jugoslavije 9 puta (100 m, 200 m i 4x100 m),

Rekorder Jugoslavije 7 puta u istim disciplinama

Trener D. Milosavljević jedan od naših najboljih sprintera ikada

Od 1985. godine radi kao izvršni i generalni sekretar Atletskog Saveza Srbije ,imao je funkcije i u Atletskom Savezu Jugoslavije

Istakao se kao šef ceremonijala na svim većim takmičenjima u Srbiji

Spada u red najboljih i najiskusnijih organizatora atletskih priredbi kod nas .

Odlikovan Medaljom za zasluge za narod 1986. Godine

Dobitnik Zlatne značke EAA (2016) i Zlatne plakete ASJ i ASS

DR. DANE KORICA

**Dugogodišnji selektor atletske reprezentacije Jugoslavije
Doživotni potpredsednik Evropske asocijacije atletske trenere
Dugogodišnji Generalni sekretar Srpskog atletske saveza**

Daniel-Dane Korica

Rođen 10. juna 1945. u Kutini (Hrvatska), gde je završio osnovnu školu i zanat .

Kao mali počeo je da se bavi sportom, a sa 19 godina je došao u Beograd i postao član atletske kluba "Crvena zvezda", gde ga je doveo majstor Žika kod koga je završio zanat postavši precizni mehaničar za popravku taksimetara.

Kod majstor-Žike je radio pet godina, a za to vreme je trenirao u "Zvezdi" i nastupao za reprezentaciju tadašnje SFRJ.

Prvi put je nastupio za državnu reprezentaciju u Atini 1965. godine na Balkanskim igrama i osvojio bronzanu medalju na 5.000 metara.

Bio je pobednik na Univerzijadi u Moskvi 1973. godine.

Četiri pobeđe na Balkanskim atletske igrama na 5.000 i 10.000 metara

Zadovoljan je što ne postoji nijedan trkač na svetu koga nije pobedio.

Poslednji put je zvanično trčao 19. decembra 1974. godine u Podgorici.

Završio je DIF (Fakultet za fizičku kulturu i sport), potom postdiplomske studije i doktorirao u Novom Sadu.

Bio je selektor nacionalne atletske reprezentacije, generalni sekretar Sportske saveza Srbije

Amaterski je predsednik Atletske kluba "Crvena zvezda",

Predavač je na Višoj trenerskoj školi,

Doživotni potpredsednik je Udruženja trenere Evrope.

KABLARNET

1.15. Bojana Kaličanin: Drago mi je što je povodom šest decenija postojanja kluba izdata monografija koja osvetljava bogatu istoriju AK Sloboda!

Tokom svoje sportske karijere, atletika je bila jedini sport koji sam posvetila svom vremenu i strasti. Moja priča sa AK Slobodom počela je 2005. godine kada sam, nakon trčanja na opštinskom krosu u subotu, čula za nedeljni trening atletike i odlučila da se priključim. Radostan početak u ovom izvanrednom klubu bio je osnažen vođstvom mog trenera Slobodana Nidžovića, čija je posvećenost bila ključna u oblikovanju mog atletskog puta. U AK Sloboda stekla sam mnogo prijatelja, a prijateljstva negovana na atletskim stazama i dalje su čvrsta, što dodatno obogaćuje moju sportsku avanturu. Među brojnim lepim trenucima i uspesima koje sam doživela tokom svog treniranja, trenutak kada sam postala Prvakinja Balkana na 400 metara za mlađe juniorke zauzima posebno mesto u mom srcu.

Inspirisana izuzetnim sportistima, poput Duška Markeševića, koji je u to vreme dominirao evropskom atletikom, bila sam počastvovana mogućnošću da treniram u njegovom društvu. Zajedničkim snagama, uz podršku AK Sloboda i trenera Nidžovića, postigla sam brojne uspehe, među kojima su i državna prvenstva i balkanske medalje. Posebno mi je drago što je povodom šest decenija postojanja kluba izdata monografija koja osvetljava bogatu istoriju AK Sloboda. S nestrpljenjem očekujem da pročitam knjigu i ponovo oživim mnoge uspomene.

Kaličanin Bojana

Novi Sad, 12. 6.2011, Prvenstvo Srbije, mlađi juniori (drugi dan)
Bojana Kaličanin, Jelena Buđevac, Majda Kozoder, Valentina Sekulić
šteteta 4x 100 m (3)
šteteta 4x (100+200+300+400) m (3)

U 2017. godini, usled nastavka studija, nastavila sam svoju sportsku karijeru u AK Partizanu, gde sam radila pod vođstvom trenera Mirjane Stojanović. Od 2020. godine, rekreativno se bavim trčanjem, što mi donosi sreću i zadovoljstvo.

Trenutno radim u Srpskom atletskom savezu kao Pomoćnik komesara za takmičenja, gde učestvujem u organizaciji atletskih događaja. Sa sigurnošću mogu reći da sam se upoznala sa svim aspektima koji su potrebni da bi se jedno atletsko prvenstvo organizovalo uspešno, iskustvo koje je neprocenjivo u mojoj profesionalnoj karijeri.

Atletski klub „Sloboda“ Čačak	
	
Kalićanin Bojana	
Rodena je 16. 3. 1994. godine u Čačku.	
Osnovnu i srednju školu završila je u Čačku.	
Atletikom je počela da se bavi 2005. godine.	
Trener joj je bio Slobodan Nidžović.	
Radi u Atletskom savezu Srbije. Živi u Beogradu.	
Kup evropskih šampiona	
2010. - Vidžošće (2), 4x400 m	
Prvenstvo Balkana	
2010. - Turska (1), 400 m, (2), 4x100 m; 2011. - Bursa (1), 400 m, (2), 4x100 m	
2011. - Edirne (1), 4x400 m, (3), 4x100 m; 2012. - Eškeškir (2), 4x400 m	
2013. - Denizi (3), 4x400 m, (3), 200m, (2), 400 m; 2014. - Piteste (3), 4x400 m	
2015. - Piteste (3), 4x400 m	
Ekipno prvenstvo Balkana	
2014. - Ljubljana (3), 400 m	
Međunarodne ulične trke - krosevi, Evropa	
2014. - Budimpešta (2); Bar (1), 400 m; Zenica (2), 400 m	
2017. - Zenica (3), 400 m	
Međunarodne ulične trke - krosevi, Jugoslavija	
2011. - Beograd (2), 400 m	
Prvaci Srbije u krosu	
2010. - Borča (3), 2000 m	
Prvenstva Srbije	
2014. - Novi Sad (2), 200 m prepone, seniorka	
2012. - Novi Sad (2); 2013. - Sremska Mitrovica (3); 2014. - Novi Sad (2); 2015.	
2015. - Sremska Mitrovica (2), 400 m, seniorka	
2014. - Beograd (1), 100 m, (1), 200 m, (1), 400 m, mlada seniorka	
2013. - Kragujevac (3), 200 m, starija juniorka	
2009. - Novi Sad (3); 2010. - Novi Sad (3); 2012. - Sremska Mitrovica (3);	
2013. - Kragujevac (1); 2015. - Beograd (1), 400 m, starija juniorka	
2009. - Sremska Mitrovica (1); 2010. Kragujevac (2); 2011. Novi Sad (1), 200 m, ml. jun.	
2009. - Sremska Mitrovica (2), 200 m; 2011. - Novi Sad (2), 100 m, mlade juniorke	
2009. - Sremska Mitrovica (2); 2010. Kragujevac (1); 2011. Novi Sad (1), 400 m, ml. jun.	
2009. - Sremska Mitrovica (2); 2010. - Kragujevac (1);	
2011. - Novi Sad (3), štafeta 4x100+200+300+400 m, mlada juniorka	
2011. - Novi Sad (3), štafeta 4x100 m, mlada juniorka	
2009. - Senta (1), 300 m, pionirka	
Prvenstvo Srbije (dvorana)	
2016. - Beograd (2), 800 m, seniorka	
Kup Srbije	
2009. - Sremska Mitrovica (1), 300 m, pionirka	
2010. - Sremska Mitrovica (2), 100 m, (1), 400 m, (2), 200 m, pionirka	
2013. - Novi Sad (1), 400 m, pionirka	
2011. - Kragujevac (1), 200 m, mlada juniorka	
2008. - Novi Sad (3), 400 m; (2), 4x400 m, juniorka	
2009. - Kragujevac (3), 200 m, (2), 400 m, juniorka	
2010. - Sremska Mitrovica (2), 4x100m, (1), 4x400 m, juniorka	
2011. - Kragujevac (2), 100 m, (1), 200 m, (3), 400 m, juniorka	
2012. - Kragujevac (1), 400 m, (2), 200 m, juniorka	
2013. - Novi Sad (1), 400 m, juniorka	
2010. - Kragujevac (3), 4000 m; 2014. - Beograd (2), 400 m, seniorka	
2015. - Kragujevac (3), 400 m, seniorka	
april 2026.	Privedio Adam Trifunović 306 510

Atletski klub „Sloboda“ Čačak	
Međunarodne ulične trke - krosevi, Srbija	
2008. - Indija (3); Ub (3); Beograd (1); 2009. - Beograd (1); Novi Sad (1)	
2012. - Beograd (2); 2014. - Senta (1); 2015. - Senta (1)	
Kros RTS	
2009. - Beograd (2); Zaječar (2); Leskovac (1); Indija (2)	
2010. - Zaječar (2); 2011. - Niš (1); 2012. - Požarevac (1)	
Učešće na značajnim takmičenjima	
2012. Balkansko prvenstvo za seniore, Eškeškir (Turska), 21/22. jul	
juniorka 4x400 m, 3:55,32 (5)	
200 m, 26,30, VK	
2015. Ekipno prvenstvo Evrope, Stara Zagora (Bugarska), 20/21. jul	
4x100 m, 3:45,28 (5)	
2016. Balkanijada seniora u Turskoj 2016. godine	
800 m, druga u grupi, sedma u ukupnom plasmanu	
2017. Ekipno prvenstvo Evrope, Tel Aviv, 2017. godine	
4x400 m, 3:37,18 (5); nastupila za seniorsku reprezentaciju	
Reprezentacija pobedila u grupi - ukupno 5 puta	
Nagrade i priznanja	
2010, 2013. - Najbolji sportista Čačka	
2010. - Najbolji sportista Moravičkog okruga	
2012. - Najbolji senior Grada Čačka	
Nastupi za reprezentaciju	
SRB (17)	
2018. Prelazi u AK „Crvena Zvezda“	
	
7. jul 2014. godine	
	
31. jul 2013. godine	
16. april 2012. godine	Privedio Adam Trifunović 307 510

- Atletika je jedini sport koji je Bojana trenirala, a u atletiku je ušla nakon što je čula za trening nakon opštinskog krosa 2005. godine.
- Trener joj je bio Slobodan Nidžović iz AK Sloboda.
- U klubu je stekla mnoštvo prijatelja i zabeležila mnoge lepe uspehe, uključujući i postajanje Prvakinjom Balkana na 400 metara za mlade juniorke.
- Duško Markešević, evropski osvajač medalja, bio je njen uzor.
- Osvojila je mnoge državne titule i balkanske medalje tokom svoje atletske karijere.
- Pohvaljuju pisanje monografije povodom jubileja kluba i raduje se njenom čitanju.
- Zbog studija, 2017. godine prešla je u AK Partizan, a od 2020. trči rekreativno.

– Trenutno, radi kao Pomoćnik komesara za takmičenja u Srpskom atletskom savezu, gde je stekla uvid u organizaciju atletskih takmičenja.

Adam Trifunović,
Momčilo Jovašević

60 godina

1966-2026.

Čačak 2026.

Moderator

VESNA RUDINAC

IZDAVAČ
BIBLIOTEKA OPŠTINE
LUČANI, GUČA
U Sali biblioteke
„Vladislav Petković Dis” Čačak
Sindelićeva 24.

Oganizuje promociju

Monografije
AK „Sloboda” Čačak

Na promociji govoriće

Recenzenti

GORAN DAVIDOVIĆ

Diplomirani istoričar- Arhivski savetnik
Međuopštinskog arhiva Čačak

DR. DANE KORICA

Dugogodišnji selektor reprezentacije YU
Doživotni potpredsednik EU asocijacije
atletskih trenera
Dugogodišnji sekretar Sportskog saveza Srbije

DRAGAN ZARIĆ

Višestruki prvak Jugoslavije na 100 i 200m
Dugogodišnji gener. sekretar SAS-a

Autori

ADAM TRIFUNOVIĆ

MOMČILO JOVAŠEVIĆ

Vreme održavanje promocije

15. septembar 2026. godine u 18 časova

Ulaz slobodan

Atletičari i ljubitelji atletike

Dodite da se družimo, evociramo uspomene na lepa
vremena kada je viteštvo i drugarstvo bilo na ceni

Atletski klub „Sloboda” Čačak

2010-2020.

Novi Sad, 12. 6. 2011.
Državno prvenstvo
Bojana Kalićanin
200 m (1)
400 m (1)

Sremska Mitrovica, 9. jun 2012.
Državno prvenstvo, stariji juniori
Bojana Kalićanin
400 m 57,19 (3)

april 2026.

Prigradio Adam Trifunović

Majda Kozoder, Bojana Kalićanin,
Jelena Budevac, Valentina Sekulić,
Nemanja Kojić, Janko Urošević
Novi Sad, 12. 6. 2011.
Državno prvenstvo, mlađi juniori

477

510

1.16. Adam Trifunović, koautor monografije o AK Sloboda: Atletičari našeg kluba osvojili su 1.270 medalja na različitim takmičenjima

7. septembar 2026.

3

Adam Trifunović; foto: Đ. Mečanin/Kablarnet

ČAČAK – Atletski klub Sloboda iz Čačka, osnovan 18. marta 1966. godine, ove godine obeležava šest decenija postojanja i tim povodom izašla je monografija “Sloboda – Atletski klub: 1966 – 2026”. Koautori monografije su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević.

Jedan od koautora, Adam Trifunović, nekadašnji direktor “Slobode”, kaže za [Kablarnet](#) da je u godini kada je Čačak bio prestonica kulture bila velika izložba o toj kompaniji. Istorijski arhiv, sa Goranom Davidovićem na čelu, je vodio taj projekat i tražio je podatke o sportskim klubovima Slobode, atletskom, teniskom i fudbalskom klubu Sloboda.

- Kao nekadašnji direktor “Slobode” kontaktirao sam ljude iz kluba, iz fabrike, i došao do informacije da je nekadašnji atletičar Slobode, Partizana, kasnije trener, predsednik kluba, Momčilo Jovašević počeo rad na monografiji za 50 godina kluba. Stupio sam u kontakt sa Momčilom, dao mi je materijal, a u meni se javila želja da završim posao. Osnovni motiv je što se u Čačku, kada se priča o atletici, pojavi nekoliko imena. To su Sekula, Dukanac, Ivana Vukajlović, Markešević i tu se priča završava – govori Adam Trifunović.

Niste bili srećni, jer ste ustanovili da klub ima 1.270 medalja na svetskim, evropskim, balkanskim, jugoslovenskim takmičenjima.

- Taj podatak niko ne zna. Drugi sportovi i sportisti su mnogo više promovisani i nagrađivani. Baš to me je motivisalo na put koji je trajao tri godine i koji je bio trnovit, rudarski... Trebalo je pregledati 1.200 brojeva Čačanskog glasa, lista fabrike Sloboda koji su od 2000. godine digitalizovani. Na sreću novinari su pratili dešavanja u AK Sloboda. Takođe, hvala osoblju iz zavičajnog odeljenja jer smo napravili bazu podataka. Kada smo sve stavili na papir bilo je oko 170 strana, pa je krenula analiza. Po uzrastima, destinacijama, kategorijama, tipovima... Došli smo do tabela, bez obzira što neke države više ne postoje, i podataka da imamo 1.270 medalja. Plus na kvalifikacionim takmičenjima, krosevima, preko 1.700 medalja. Ukupno oko 130 takmičara AK Sloboda je osvojilo neku medalju. Markešević ima 90 medalja pa ljudi sa 60, 70 medalja koje su osvojili takmičari za koje niko nije čuo. To mi je poražavajuće, moj motiv više da se posvetim ovom poslu. Da tim ljudima damo priznanje i ukažemo poštovanje – kaže Adam Trifunović.

Mnogo razgovora i kafa ste ispili u komunikaciji sa atletičarima.

- Mnogi nemaju ništa napisano o sebi, ne postoji pisani trag. Pomislim da bi bilo lepo da neki takmičar uzme monografiju pa pokaže detetu, unučetu... I to me je motivisalo.

Na 120 strana su samo fotografije.

- I to je posebna priča. Slika iz 1970. godine, sa 20 ljudi, pa se ne zna ko je ko. Trudili smo se da identifikujemo prave osobe na fotografijama. Tražili smo finansijere, pa su direktori Stefanović i Luković, potom Boro i Bato iz Tifanija izašli u susret, i uz pomoć još nekih sponzora, došli smo do potrebnih sredstava. Naš arhiv je želeo da bude izdavač, ali su tražili da pismo bude ćirilčno. Usprotivio sam se jer je znak Slobode na oba pisma, pola ćirilica, pola latinica. AK Sloboda nije samo čačanski, srpski, jugoslovenski, po rezultatima, već ima veću širinu. Sa bibliotekom opštine Lučani, odeljenje Guča, napravili smo dogovor da oni budu izdavači monografije. Recezenti su istoričar Goran Davidović, dr Dane Korica i Dragan Zarić, što sve daje dodatnu težinu monografiji. Monografija ima 510 stranica, 200 strana u koloru, sa registrovanih oko 700 atletičara. Ukupno 110 monografija je podeljeno, 50 je dobila kompanija "Sloboda", odnosno klub, biblioteka je dobila 20 primeraka, manji broj je ostao za prodaju jer motiv nije bio ekonomski. Za sada su komentari pohvalni i pozitivni – ističe Trifunović.

Izvor: Kablarnet/Đ. Mećanin

1.17. Osvrt na veliki jubilej AK Sloboda iz ugla legendarne Sneške Pajkić: Željko Pantelić bio mi je sparing partner pred osvajanje evropske titule u Splitu

29. avgust 2026.

ČAČAK – U susret promociji monografije povodom velikoj jubileja – 60 godina od osnivanja Atletskog kluba Sloboda Čačak, za portal Kablarnet govorila je nekadašnja evropska prvakinja na 1.500 metara Snežana Pajkić.

Ona je evocirala uspomene na druženje sa čačanskim atletičarima.

- Ponosna sam što sam imala priliku da sarađujem sa Čačanima, uvek predvođenim izuzetnim trenerom Batom Radojičićem. Njihov tim činili su i sjajni atletičari poput Biljane Damjanović i Biljane. Posebno pamtim period oko prvenstva u Splitu, kada je moj sparing partner bio izvanredni Željko Pantelić, renomirani novinar i dopisnik iz Rima. Gde god sam ja bila, pratio me i Željko. Kroz naše treninge i saradnju, on je postigao pionirski rekord Jugoslavije, čega se sa ponosom sećam – kaže legendarna srednjoprugašica.

Dragan Sekulić, Željko Pantelić, (), Aleksandar Petrović

Svi su, sa Draganom Sekulićem na čelu, dolazili u Ćupriju.

- Bila su to lepa druženja. Profesor Aca Petrović je gotivio Bata i svuda smo se lepo družili. Čačani su bili jedni od retkih sa kojima smo se divno družili. Uvek nam je bilo lepo, Bata je legenda, divan čovek i trener. Divna sećanja imam na Čačak i AK Sloboda – zaključuje Sneška Pajkić.

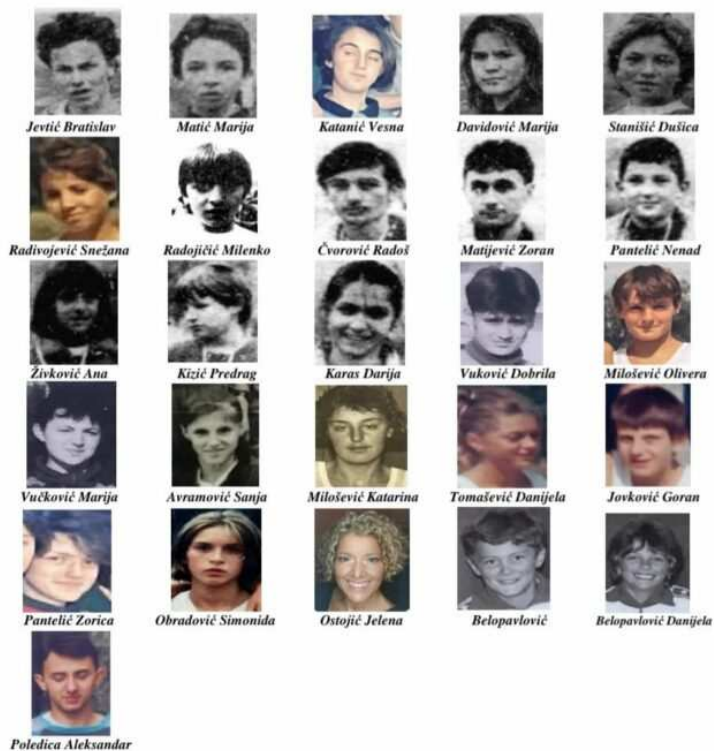
Pisali su o Monografiji

Atletski klub „Sloboda“ Čačak

Period 1980 -1990. godine

Period 1980 -1990. godine (2)

Izvor: Kablarnet/Đ. Mečanin

1.18. U Gradskoj biblioteci promocija monografije povodom 60 godina Atletskog kluba Sloboda

14. septembar 2026.

ČAČAK – U Velikoj sali Gradske biblioteke “Vladislav Petković Dis“, u utorak, 15. septembra, u 18 časova, biće predstavljena monografija “Atletski klub Sloboda Čačak: 1966–2026“.

Adam Trifunović,
Momčilo Jovašević

60 godina
1966-2026.
Čačak 2026.

Moderator
VESNA RUDINAC

IZDAVAČ
**BIBLIOTEKA OPŠTINE
LUČANI, GUČA**
U Sali biblioteke
„Vladislav Petković Dis “ Čačak
Sindelićeva 24.

Organizuje promociju
Monografije
AK „Sloboda “ Čačak
Na promociji govoriće

Recenzenti
GORAN DAVIDOVIĆ
Diplomirani istoričar- Arhivski savetnik
Međuopštinskog arhiva Čačak

DR. DANE KORICA
Dugogodišnji selektor reprezentacije YU
Doživotni potpredsednik EU asocijacije
atletskih trenera
Dugogodišnji sekretar Sportskog saveza Srbije

DRAGAN ZARIĆ
Višestruki prvak Jugoslavije na 100 i 200m
Dugogodišnji gener. sekretar SAS-a

Autori
ADAM TRIFUNOVIĆ

MOMČILO JOVAŠEVIĆ

Vreme održavanje promocije
15. septembar 2026. godine u 18 časova
Ulaz slobodan

Atletičari i ljubitelji atletike
Dodite da se družimo, evociramo uspomene na lepa
vremena kada je viteštvo i drugarstvo bilo na ceni

Pisali su o Monografiji

Monografija je objavljena povodom šest decenija postojanja Atletskog kluba Sloboda, a u publikaciji je zabeležena istorija kluba od osnivanja 1966. godine do danas.

Na promociji će govoriti istoričar Goran Davidović, proslavljeni atletski reprezentativci Dane Korica i Dragan Zarić, kao i autori monografije Adam Trifunović i Momčilo Jovašević. Moderator programa biće Vesna Rudinac.

Tokom promocije biće predstavljeni značajni momenti iz istorije Atletskog kluba Sloboda i odati priznanje generacijama atletičara, trenera i saradnika koji su svojim radom doprineli razvoju i rezultatima kluba.

Izvor: Morava info

1.19. Adam Trifunović, koautor monografije o AK Sloboda: Atletičari našeg kluba osvojili su 1.270 medalja na različitim takmičenjima

7. septembar 2026.

Adam Trifunović;

foto: Đ. Mečanin/Kablarnet

ČAČAK – Atletski klub Sloboda iz Čačka, osnovan 18. marta 1966. godine, ove godine obeležava šest decenija postojanja i tim povodom izašla je monografija “Sloboda – Atletski klub: 1966 – 2026”. Koautori monografije su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević.

Jedan od koautora, Adam

Trifunović, nekadašnji direktor “Slobode”, kaže za [Kablarnet](#) da je u godini kada je Čačak bio prestonica kulture bila velika izložba o toj kompaniji. Istorijski arhiv, sa Goranom Davidovićem na čelu, je vodio taj projekat i tražio je podatke o sportskim klubovima Slobode, atletskom, teniskom i fudbalskom klubu Sloboda.

- Kao nekadašnji direktor “Slobode” kontaktirao sam ljude iz kluba, iz fabrike, i došao do informacije da je nekadašnji atletičar Slobode, Partizana, kasnije trener, predsednik kluba, Momčilo Jovašević počeo rad na monografiji za 50 godina kluba. Stupio sam u kontakt sa Momčilom, dao mi je materijal, a u meni se javila želja da završim posao. Osnovni motiv je što se u Čačku, kada se priča o atletici, pojavi nekoliko imena. To su Sekula, Dukanac, Ivana Vukajlović, Markešević i tu se priča završava – govori Adam Trifunović.

Niste bili srećni, jer ste ustanovili da klub ima 1.270 medalja na svetskim, evropskim, balkanskim, jugoslovenskim takmičenjima.

- Taj podatak niko ne zna. Drugi sportovi i sportisti su mnogo više promovisani i nagrađivani. Baš to me je motivisalo na put koji je trajao tri godine i koji je bio trnovit, rudarski... Trebalo je pregledati 1.200 brojeva Čačanskog glasa, lista fabrike Sloboda koji su od 2000. godine digitalizovani. Na sreću novinari su pratili dešavanja u AK Sloboda. Takođe, hvala osoblju iz zavičajnog odeljenja jer smo napravili bazu podataka. Kada smo sve stavili na papir bilo je oko 170 strana, pa je krenula analiza. Po uzrastima, destinacijama, kategorijama, tipovima... Došli smo do tabela, bez obzira što neke države više ne postoje, i podataka da imamo 1.270 medalja. Plus na kvalifikacionim takmičenjima, krosevima, preko 1.700 medalja. Ukupno oko 130 takmičara AK Sloboda je osvojilo neku medalju. Markešević ima 90 medalja pa ljudi sa 60, 70 medalja koje su osvojili takmičari za koje niko nije čuo. To mi je poražavajuće, moj motiv više da se posvetim ovom poslu. Da tim ljudima damo priznanje i ukažemo poštovanje – kaže Adam Trifunović.

Mnogo razgovora i kafa ste ispili u komunikaciji sa atletičarima.

- Mnogi nemaju ništa napisano o sebi, ne postoji pisani trag. Pomislim da bi bilo lepo da neki takmičar uzme monografiju pa pokaže detetu, unučetu... I to me je motivisalo.

Na 120 strana su samo fotografije.

- I to je posebna priča. Slika iz 1970. godine, sa 20 ljudi, pa se ne zna ko je ko. Trudili smo se da identifikujemo prave osobe na fotografijama. Tražili smo finansijere, pa su direktori Stefanović i Luković, potom Boro i Bato iz Tifanija izašli u susret, i uz pomoć još nekih sponzora, došli smo do potrebnih sredstava. Naš arhiv je želeo da bude izdavač, ali su tražili da pismo bude ćirilčno. Usprotivio sam se jer je znak Slobode na oba pisma, pola ćirilica, pola latinica. AK Sloboda nije samo čačanski, srpski, jugoslovenski, po rezultatima, već ima veću širinu. Sa bibliotekom opštine Lučani, odeljenje Guča, napravili smo dogovor da oni budu izdavači monografije. Recezenti su istoričar Goran Davidović, dr Dane Korica i Dragan Zarić, što sve daje dodatnu težinu monografiji. Monografija ima 510 stranica, 200 strana u koloru, sa registrovanih oko 700 atletičara. Ukupno 110 monografija je podeljeno, 50 je dobila kompanija "Sloboda", odnosno klub, biblioteka je dobila 20 primeraka, manji broj je ostao za prodaju jer motiv nije bio ekonomski. Za sada su komentari pohvalni i pozitivni – ističe Trifunović.

Izvor: Kablarnet/Đ. Mečanin

1.20. Željko Pantelić, spoljnopolički komentator i bivši atletičar: Trener AK Sloboda Bato Radojičić bio je najznačajnija osoba u mom detinjstvu

2. septembar 2026.

¹
Željko Pantelić (drugi sleva) u društvu Dragana Sekulića, Snežane Pajkić i profesora Aleksandra Petrovića

ČAČAK – Željko Pantelić (53) je srpsko-italijanski novinar s bogatom karijerom koja je počela u Radio-televiziji Beograd, a kasnije se razvijala u Italiji.

Autor je rubrike “Georeport” u “Nedeljniku”, u kojoj iz nedelje u nedelju objavljuje najaktuelnije spoljnopoličke analize.

Svojevremeno kao atletičar AK Sloboda bio izuzetno perspektivan srednjoprugaš, o čemu je i govorio za [portal Kablarnet](#) povodom velikog jubileja – 60 godina postojanja Atletskog kluba Sloboda iz Čačka.

Da li ste se kao dečak bavili još nekim sportom osim atletike?

- Pored atletike igrao sam košarku i fudbal, međutim, u to vreme, u pionirskom uzrastu, atletika je pružala mnogo više mogućnosti za putovanja, odlaske u druge republike tadašnje SFRJ i inostranstvo, tako da je, iz te perspektive, atletika, barem meni, bila mnogo privlačnija.

Ko Vam je bio prvi trener?

- Bato Radojičić nije bio samo moj prvi trener, već je bio možda i najznačajnija osoba u mom detinjstvu. Za njega i njegovu celu porodicu vezuju me najlepša sećanja iz vremena odrastanja. Bato mi je dao i nadimak Mali, koji će me pratiti sve vreme u pionirskim i juniorskim danima, pošto sam bio najmlađi u njegovoj grupi, u kojoj su bili Dragan Sekulić, Dragan Dukanac i Biljana Damljanović.

Da li ste imali sportske uzore?

- Kada sam ja počinjao da treniram, 1984. godine, imao sam tri uzora: Dragana Sekulića, zatim Dragana Zdravkovića, u to vreme, na jugoslovenskom nivou Čačak je bio ikona srednjih pruga, a od stranih srednjoprugaša strastveno sam navijao za Stiva Krema, člana čuvene britanske veličanstvene trojke sa Ovetom i Kouom.

Na koji način se sećate AK Sloboda?

- AK Sloboda je u to vreme bila velika porodica. Odlazak na trening bio je radost, svako takmičenje praznik, a pripreme u Medulinu i na Zlatiboru imaju i danas posebno mesto u mojim sećanjima, kao, verujem, i u sećanjima velike većine atletičarki i atletičara sa kojima sam trenirao. Iako atletika nije timski sport, mi smo se družili i bili tu jedni za druge uvek. To

zajedništvo je nešto što nikada više nisam iskusio na drugim mestima, bilo da se radi o sportu ili poslu.

Tokom karijere mnogo ste pomogli Sneži Pajkić kao i ona vama?

- Za Snežu Pajkić me vežu veoma lepe uspomene. Proveli smo nekoliko godina zajedno. Gotovo se nismo razdvajali i bili smo sinhronizovani kao blizanci na treninzima. Budući da je ona tri godine starija od mene, bila mi je kao starija sestra koju nisam imao i uz nju sam naučio puno stvari, uključujući pijeње kafe i brojne kartaške igre. Zahvaljujući radu sa njom, istrčao sam i tadašnje jugoslovenske rekorde na 800 i 1.500 metara.

Atletski klub „Sloboda“ Čačak Pantelić Željko Rođen je 16. aprila 1973. godine u Beogradu. Završio je Osnovnu školu „7. oktobar“ u Atenici, a Gimnaziju u Čačku. Živi i radi u Rimu. Trenner mu je bio Bratislav Radojičić. 1989. Prelazi u AK „Čelik“ Križevci	
Prvenstvo Jugoslavije u krosu 1988. - Titovo Užice (2), 1500 m, pioniri Juniorsko prvenstvo Jugoslavije 1989. - Ljubljana (3), 3000 m Prvenstvo Jugoslavije 1988. - Beograd (1), 2000 m Međunarodne trke - kroševi, Jugoslavija 1988. - Zagreb (1), 5000 m, (1) štafeta 4x100 m Prvenstvo Srbije u krosu 1988. - (1), 2000 m Prvenstvo Srbije 1987. - T Užice (2), 600 m, pioniri; 1988. Beograd (1), 1000 m, (2) 3000 m, mladi juniori 1989. - Beograd (1), 1500 m (1), 3000 m, junior; 1989. - Beograd (1), 800 m, senior Kup Srbije 1987. - Beograd (3), 800 m; 1988. - Beograd (1), 800 m pioniri Međunarodne trke - kroševi, Srbija 1988. - Beograd (1) Beli kros 1987. - Beograd (3), 2000 m; 1988. - Beograd (1), 2000 m Kros „Borbe“ 1986. - Požarevac (3); 1988 - Čuprija (2), 1500 m Kros „Politike“ 1986. - Beograd (3), 1200 m; 1987. - Beograd (2), 1500 m 1988. - Beograd (1), 2000 m, omladinici; 1991. - Beograd (1) Nagrade i priznanja 1987, 1988. - najuspešniji pionir Grada Čačka Nastupi u reprezentacijama (1) Jugoslavija, (3) Srbija Učešće na značajnim takmičenjima	
1986. Kros prvenstvo Jugoslavije, Sinj, 23. februar pioniri (19) Međunarodni miting, Bruk, Austrija, 1. maj Trka pionira 1000 m (4) u sastavu Reprezentacije Srbije trener Bratislav Radojičić 1987. Prvenstvo Srbije (u dvorani), februar 2000 m (7) Kros prvenstvo Jugoslavije, Svetožarevo, 29. mart 4:35 (4) Memorijal „Boško Buha“, nezvanično prvenstvo YU, Beograd, 1. jul 200 m (4) Pojedinačno prvenstvo Srbije (jun.), Beograd / T Užice, 12/13. sept. 800 m, 2:07 (4) Četvoromeč pionirskih reprezentacija, Senta, 21. septembar 800 m (5) 1988. Finale Kupa Jugoslavije za juniore i juniorke, Zagreb, 11. sept. 800 m, 1:57,1 (8), pionirski rekord Srbije Memorijal „Boško Buha“, Beograd, 17. septembar 2000 m (1)	

Koliko je “kraljica sportova” uticala na vaš život?

- Atletika je oblikovala moj život, otvorila mi je nove horizonte, omogućila, slikovito rečeno, da izađem iz ove naše čačanske kotline i da stignem na mesta o kojima sam maštao dok sam trčao po bedemu, atletskoj stazi ili okretao krugove oko Slobodinog igrališta.

Kako ste počeli da se bavite novinarstvom?

- Novinarsku karijeru sam počeo na nacionalnoj televiziji koja se tada zvala Radio-televizija Beograd, a tek su joj kasnije promenili ime u RTS. A nekoliko meseci sam radio i na čačanskom Radio Džokeru. Jedan sam od retkih koji je počeo na televiziji, a završio u tzv. pisanom novinarstvu; obično se ide drugim putem – novine, nedeljnici, pa televizija. Pisano novinarstvo ima veliku prednost, koju sve više cenim, a to je sloboda, odnosno, niste vezani za mesto, kao što je slučaj sa televizijom.

Koliko često Vas put navede u Čačak?

- U Srbiju i Čačak, zbog obaveza, dolazim retko i posebno mi je žao što sam izgubio kontakt sa prijateljicama i prijateljima iz atletskih dana. Pozitivna okolnost kada se ne vidate sa nekada dragim ljudima jeste to što oni ostaju za vas u vremenu kada ste se družili, tako da su oni za mene ostali i danas tinejdžeri.
-

Izvor: Kablarnet/Đ. Mečanin

1.21. Osvrt na veliki jubilej AK Sloboda iz ugla legendarne Sneške Pajkić: Željko Pantelić bio mi je sparing partner pred osvajanje evropske titule u Splitu

29. avgust 2026.

ČAČAK – U susret promociji monografije povodom velikoj jubileja – 60 godina od osnivanja Atletskog kluba Sloboda Čačak, za portal Kablarnet govorila je nekadašnja evropska prvakinja na 1.500 metara Snežana Pajkić.

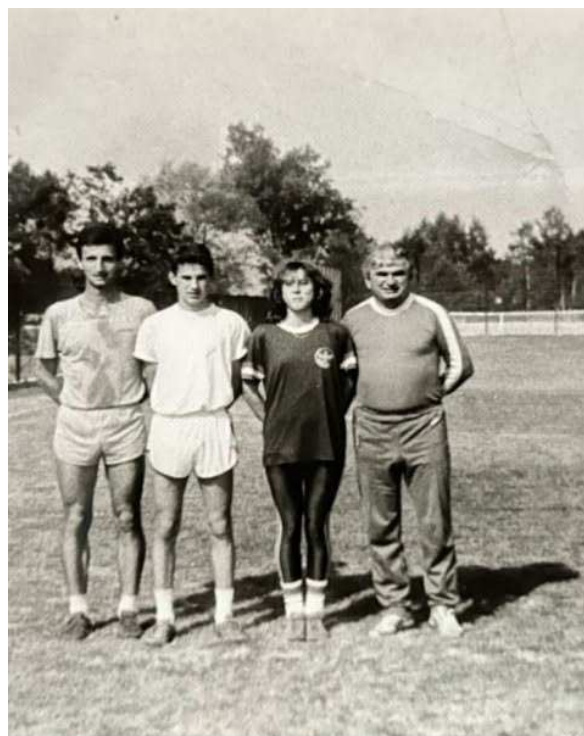
Ona je evocirala uspomene na druženje sa čačanskim atletičarima.

- Ponosna sam što sam imala priliku da sarađujem sa Čačanima, uvek predvođenim izuzetnim trenerom Batom Radojičićem. Njihov tim činili su i sjajni atletičari poput Biljane Damjanović i Biljane. Posebno pamtim period oko prvenstva u Splitu, kada je moj sparing partner bio izvanredni Željko Pantelić, renomirani novinar i dopisnik iz Rima. Gde god sam ja bila, pratio me i Željko. Kroz naše treninge i saradnju, on je postigao pionirski rekord Jugoslavije, čega se sa ponosom sećam – kaže legendarna srednjoprugašica.

Svi su, sa Draganom Sekulićem na čelu, dolazili u Čupriju.

- Bila su to lepa druženja. Profesor Aca Petrović je gotivio Bata i svuda smo se lepo družili. Čačani su bili jedni od retkih sa kojima smo se divno družili. Uvek nam je bilo lepo, Bata je legenda, divan čovek i trener. Divna sećanja imam na Čačak i AK Sloboda – zaključuje Sneška Pajkić.

Dragan Sekulić, Željko Pantelić, (), Aleksandar Petrović

<i>Period 1980 -1990. godine</i>

Damljanović Biljana

Marković Dragan

Živković Marina

Paylović Slađana

Matović Milan

Damljanović Dragan

Pavlović Sandra

Simeunović Tatjana

Stanišić Dušica

Dimitrakaki et al. • Memory and the Hippocampus

Milošević Olivera

Jovković Goran

Belanaylovič Daniila

<i>Period 1980 -1990. godine (2)</i>

Izvor: Kablarnet/Đ. Mečanin

1.22. Legendarni dugoprugaš Dane Korica o velikom jubileju AK Sloboda

27. avgust 2026.

ČAČAK – Dane Korica, istaknuta figura srpske atletike, deli svoje misli povodom značajnog jubileja – 60 godina postojanja Atletskog kluba Sloboda iz Čačka.

Povodom velikog jubileja biće upriličena promocija monografije koja će se održati 15. septembra. Autori monografije o AK Sloboda su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević.

- Šezdesetogodišnjica je izuzetan trenutak za jedan klub. Velika zahvalnost pripada svima koji su učinili napor da se bogata istorija kluba ovekoveči u koricama knjige. Sa nestrpljenjem iščekujem promociju knjige. Čačak je grad koji je dao vrhunske atletičare u različitim generacijama. Atletski klub Sloboda ostvario je zapažene uspehe kako na nivou Srbije, tako i bivše Jugoslavije. Naša povezanost kroz atletiku je duboka, čak i ako je Čačak poznatiji po košarkaškim zvezdama. Atletika u ovom gradu možda nije imala pojedince sa svetskom slavom kao u košarci, ali je svakako imala snagu u masovnosti i ponosne reprezentativce. Sve te priče su zabeležene u monografiji, i nadam se da neće biti zanemarenih, jer ne želim nikoga izostaviti. Radio sam sa mnogim izvanrednim atletičarima kao što su Nidžović, Vukajilovića, Sekulić, Markešević... I mnogi drugi koji su dali svoj doprinos. Tu je i Bata Tifani, njegov doprinos bio je ogroman, posebno u organizaciji priprema u Medulinu, gde su brojni mladi sportisti imali priliku da se razvijaju – počinje Dane Korica razgovor za [Kablarnet](#).

Gde ste ovih dana?

- Upravo sam se vratio sa Zlatibora. Na srpskoj lepotici je održan Festival sportskog filma gde sam dobio priznanje za životno delo. Prisutni su bili Dejan Rambo Petković, Goran Maksimović, novinari i nagrađeni filmovi.

Vi ste igrali i fudbal na Zlatiboru?

- Slavka Kanjevac, najbolja fudbalerka i kapiten reprezentacije Jugoslavije, Rambo Petković i ja igrali smo protiv momaka, stigli smo do finala, ali smo promašili penale. Baš je bilo interesantno, 3:3, u penalima se nismo snašli, a rivali su bili mlađi od nas.

Bili ste selektor naših reprezentacija?

- Da, prvo juniora, pa seniora. Mnogo je bilo posla, velika zemlja i vodio sam računa o svim našim reprezentativcima.

Da li je atletika Vaš prvi sport?

- **Rođen sam u Kutini, mala sredina i nije bilo pionira već sam odmah igrao fudbal sa seniorima koji su bili grublji. Inače, putovao sam po šest kilometara od kuće do škole i toliko nazad. Učestvovao sam na krosevima, bio sam uporan, pa sam bio drugoplasirani. To se kod mene primilo, krenuo sam na prvenstva, došao u Beograd 1964. godine, postao prvak Juge na 3.000 metara i tako je krenulo. Bronzani na 5.000 metara, na prvenstvu Balkana, pa je došla vojska, sportska četa, gde sam trenirao sa Franjom Mihalićem. On je bio moj uzor. Mihalić je bio nosilac srebra na OI u maratonu. Želeo sam da se svira naša himna, ali sam bio jednom sedmi u finalu, pa dve trke, na 10.000 metara, su me iznenadile, to je bilo mnogo za tri dana. Bilo je prenaporno, međutim, tako je bilo i drugima. Na EP sam bio četvrti i peti na 10.000 metara.**

Vaš rekord na 10.000 metara je još uvek aktuelan?

- **Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje... Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine.**

Pored toga što ste bili selektor u ASS, obavljali ste još neke funkcije?

- **U Sportskom savezu Srbije bio sam generalni sekretar 13 godina, pa u sportskom društvu Crvena zvezda, jedan mandat, sportski direktor ASS... Iz SSS otišao sam u penziju”.**

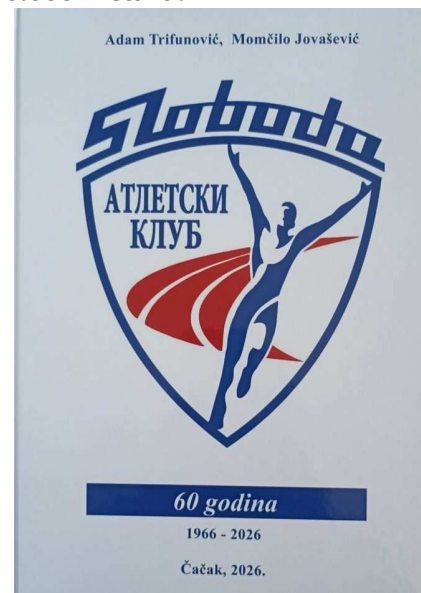
Kažete da vam je sport sve dao?

- **Pa sedam meseci sam ležao u gipsanom koritu, nisam bio pokretan, kasnije imao sam i tuberkuloza pluća, ali mi je sport sve dao. Nikada, kasnije, nisam bio bolestan.**

Uvek aktuelno pitanje, srpska atletika danas?

- **Angelina Topić, Adriana Vilagoš, koja je ostvarila zapažene rezultate na poslednjim takmičenjima... Ne može uvek da se ostvari planirano, kao sada kod Angeline. Bila je spremna za mnogo više, kao i Bošković, Mitrović... Ivana Španović još istražuje novu disciplinu i nije rekla svoju konačnu reč. Može mnogo u troskoku, ima i volje i potencijala – zaključio je Dane Korica.**

Izvor: Kablarnet/Đ. Mečanin

1.23. Čačak nije samo Borac već i čačansko sportsko društvo Jedinstvo

Objavljeno 16/09/2026

Tag: Borac, jedinstvo, sport

Jedan od inicijatora objavljivanja monografije AK Sloboda bio je istoričar iz Međuopštinskog arhiva Čačak Goran Davidović.

Sa diplomiranim istoričarem razgovarali smo nakon promocije monografije na kojoj su učestvovali koautori, Trifunović – Jovašević, potom Dane Korica, Dragan Zdravković i Goran Davidović.

“Kada sam pogledao letopis kluba i neke fascinantne podatke došao sam do zaključka da se nešto mora uraditi. Ovo je i najveće sportsko priznanje za sve generacije, dar za sportske radnike i atletičare Slobode. Oni su mnogo toga uradili za klub, naš grad koji je pomagao kroz decenije ali se nije odužio do kraja i na pravi način”, kaže Davidović.

Knjiga ima preko 500 strana.

“Malo sam počeo da se bavim istorijom sporta i ima zanimljivih stvari. Redak primer gde su koautori uradili popis svih atletičara. Za mene kao istoričara ovo je fascinantna primer”.

BK Borac obeležio je osam decenija, FK Borac vek postojanja. Očekuje nas puno toga kada je sport u pitanju.

“Čačak ima bogatu tradiciju i drago mi je što se i FK Remont obnovio. Čačak nije samo Borac već i čačansko sportsko društvo Jedinstvo koje je između dva svetska rata beležilo zapaženije rezultate. Jedinstvo je bilo regionalni prvak u tadašnjoj kraljevini Jugoslaviji”, govori nam Goran Davidović i možda najavljuje nova iznenađenja.

Pored Davidovića na promociji u biblioteci “Vladislav Petković Dis” govorili su Dane Korica i Dragan Zarić.

„Mali je broj klubova koji mogu da se pohvale ovako detaljnom i obimnom monografijom. Prikazano je sve što je svaki atletičar postigao, od ranih početaka do završetka sportske karijere. Zahvalnost dugujem autorima što su me pozvali da budem deo ove značajne priče. Iskreno verujem da će ova monografija služiti i kao inspiracija mladim sportistima da se posvete atletici“, izjavio je Zarić.

Na pitanje o najboljim atletičarima koje je Srbija iznedrila, Zarić je sa ponosom spomenuo imena Vere Nikolić, Nenada Stekića i Franje Mihalića.

“Moram da istaknem da sam od 1975. do 1985. godine bio aktivan učesnik u sportu. Moj prvi selektor bio je Dane Korica. Iako su nam se putevi kasnije razdvojili, kroz različite sportske saveze, ostali smo bliski prijatelji. Njegovi sportski uspjesi zaista ostaju nedostižni, zadržao je rekord Srbije punih 55 godina.” Na pitanje o ličnim uspjesima, Zarić je sa ponosom pomenuo: “Naše štafetno postignuće na 4×100 metara, iz 1981. godine, je i danas aktuelno nakon 45 godina. U toj štafeti bili su Nikolić, Popović, Milinkov i ja. Ispisali smo vreme 39.79 na Balkanijadi u Sarajevu. Moj lični rekord na Balkanskom prvenstvu je 10.52 sekunde. Sećam se trke u Solunu, gde smo, iako je Grk bio favorit, bugarski atletičar i ja završili ispred njega. Na Balkanskim igrama dva puta sam zauzeo drugo mesto na 100 i 200 metara. Takođe sam trčao u polufinalu evropskog prvenstva na istim distancama, rame uz rame sa najbržim ljudima toga doba. Bio sam i kandidat za Olimpijske igre 1980. godine.”

Zarić je takođe podelio svoja razmišljanja o sadašnjosti i budućnosti atletike: „U moje vreme, Jugoslavija je bila velika zemlja i mogla je da sastavi sjajnu reprezentaciju. Danas, nažalost, svedoci smo osipanja i među takmičarima i među trenerima. Ipak, i dalje ima entuzijastičnih trenera koji vredno rade i stvaraju nove generacije sportista. Tako poput porodica Topić ili Vilagoš, i Ivana Španović je mnogo postigla. Radujem se novim entuzijastima u sportu”, naglasio je Zarić.

Dane Korica, poznati atletičar, selektor, sportski radnik, rekorder, na 10.000 metara, čitavih 55 godina, govorio je i o monografiji i jubileju AK Sloboda! Prvo o rekordu starom 55 godina.

“Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje...Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine”.

Dane Korica, istaknuta figura srpske atletike, deli svoje misli povodom značajnog jubileja Atletskog kluba Sloboda iz Čačka i monografije koja je ugledala svetlost dana.

“Šezdesetogodišnjica je izuzetan trenutak za jedan klub. Velika zahvalnost pripada svima koji su učinili napor da se bogata istorija kluba ovekoveči u koricama knjige. Sa nestrpljenjem sam iščekivao promociju knjige. Čačak je grad koji je dao vrhunske atletičare u različitim generacijama. Atletski klub Sloboda ostvario je zapažene uspehe kako na nivou Srbije, tako i bivše Jugoslavije. Naša povezanost kroz atletiku je duboka, čak i ako je Čačak poznatiji po košarkaškim zvezdama. Atletika u ovom gradu možda nije imala pojedince sa svetskom slavom, kao u košarci, ali je svakako imala snagu u masovnosti i ponosne reprezentativce. Sve te priče su zabeležene u monografiji, i nadam se da neće biti zanemarenih, jer ne želim nikoga izostaviti. Radio sam sa mnogim izvanrednim atletičarima kao što su Nidžović, Vukajlović, Sekulić, Markešević... I mnogi drugi koji su dali svoj doprinos. Tu je i Bata Tifani, njegov doprinos bio je

ogroman, posebno u organizaciji priprema u Medulinu, gde su brojni mladi sportisti imali priliku da se razvijaju,” kaže Dane Korica.
Gde ste bili ovih dana?

“Nedavno sam se vratio sa Zlatibora. Na srpskoj lepotici je održan Festival sportskog filma gde sam dobio priznanje za životno delo. Prisutni su bili Dejan Rambo Petković, Goran Maksimović, novinari i nagrađeni filmovi”.

Vi ste igrali i fudbal na Zlatiboru?

“Slavka Kanjevac, najbolja fudbalerka i kapiten reprezentacije Jugoslavije, Rambo Petković i ja igrali smo protiv momaka, stigli smo do finala, ali smo promašili penale. Baš je bilo interesantno, 3:3, u penalima se nismo snašli, a rivali su bili mlađi od nas”.

Bili ste i selektor naših reprezentacija?

“Da, prvo juniora, pa seniora...Mnogo je bilo posla, velika zemlja i vodio sam računa o svim našim reprezentativcima”.

Da li je atletika Vaš prvi sport?

“Rođen sam u Kutini, mala sredina i nije bilo pionira već sam odmah igrao fudbal sa seniorima koji su bili grublji. Inače, putovao sam po šest kilometara od kuće do škole i toliko nazad. Učestvovao sam na krosevima, bio sam uporan, pa sam bio drugoplasirani. To se kod mene primilo, krenuo sam na prvenstva, došao u Beograd 1964. godine, postao prvak Juge na 3.000 metara i tako je krenulo. Bronzani na 5.000 metara, na prvenstvu Balkana, pa je došla vojska, sportska četa, gde sam trenirao sa Franjom Mihalićem. On je bio moj uzor. Mihalić je bio nosilac srebra na OI u maratonu. Želeo sam da se svira naša himna, ali sam bio jednom sedmi u finalu, te dve trke, na 10.000 metara, su me iznenadile, to je bilo mnogo za tri dana. Bilo je prenaporno, međutim, tako je bilo i drugima. Na EP sam bio četvrti i peti na 10.000 metara”.
Vaš rekord na 10.000 metara je još uvek aktuelan?

“Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje...Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine”.

Pored toga što ste bili selektor u ASS obavljali ste još neke funkcije?

“U Sportskom savezu Srbije bio sam gen. sek. 13 godina, pa u sportskom društvu Crvena zvezda, jedan mandat, sportski direktor ASS...i iz SSS otišao sam u penziju”.

Kažete da Vam je sport sve dao?

“Pa sedam meseci sam ležao u gipsanom koritu, nisam bio pokretan, kasnije imao sam i tuberkuloza pluća, ali mi je sport sve dao. Nikada, kasnije, nisam bio bolestan”.

Uvek aktuelno pitanje, srpska atletika danas?

“Angelina Topić, Adriana Vilagoš, koja je ostvarila zapažene rezultate na poslednjim takmičenjima...Ne može uvek da se ostvari planirano, kao nedavno kod Angeline. Bila je spremna za mnogo više, kao i Bošković, Mitrović...Ivana Španović još istražuje novu disciplinu i nije rekla svoju konačnu reč. Može mnogo u troskoku, ima i volje i potencijala”, zaključio je Dane Korica.

Đurđe Mečanin / Kablarnet.rs

1.24. Poznati srpski novinar bio je član Atletskog kluba Sloboda

Objavljeno 31/08/2026

Tag: Atletika, Sloboda, Željko Pantelić

Željko Pantelić je srpsko-italijanski novinar s bogatom karijerom koja je počela u Radio-televiziji Beograd, a kasnije se razvijala u Italiji i kao dopisnik u Briselu.

Ipak, danas nam Željko Pantelić odgovara, uglavnom, na sportska pitanja i to u vezi sa AK Sloboda iz Čačka gde je počeo sportsku karijeru.

1. Da li ste se kao dečak bavili još nekim sportom osim atletike?

“Pored atletike igrao sam košarku i fudbal, međutim, u to vreme, u pionirskom uzrastu, atletika je pružala mnogo više mogućnosti za putovanja, odlaske u druge republike tadašnje SFRJ i inostranstvo, tako da je, iz te perspektive, atletika, barem meni, bila mnogo privlačnija”.

2. Ko Vam je bio prvi trener?

“Bato Radojičić nije bio samo moj prvi trener, već je bio možda i najznačajnija osoba u mom detinjstvu. Za njega i njegovu celu porodicu vezuju me najlepša sećanja iz vremena odrastanja. Bato mi je dao i nadimak „Mali“ – on će me pratiti sve vreme u pionirskim i juniorskim danima – pošto sam bio najmlađi u njegovoj grupi, u kojoj su bili Dragan Sekulić, Dragan Dukanac i Biljana Damljanović”.

3. Da li ste imali sportske uzore?

“Kada sam ja počinjao da treniram, 1984. godine, imao sam tri uzora:

Dragana Sekulića, zatim Dragana Zdravkovića – u to vreme, na jugoslovenskom nivou, Cale je bio ikona srednjih pruga – a od stranih srednjoprugaša strastveno sam navijao za Stiva Krema, člana čuvene britanske veličanstvene trojke sa Ovettom i Kouom”.

4. Na koji način se sećate AK Sloboda?

“AK Sloboda je u to vreme bila velika porodica. Odlazak na trening bio je radost, svako takmičenje praznik, a pripreme u Medulinu i na Zlatiboru imaju i danas posebno mesto u mojim sećanjima, kao, verujem, i u sećanjima velike većine atletičarki i atletičara sa kojima sam trenirao. Iako atletika nije timski sport, mi smo se družili i bili tu jedni za druge uvek. To zajedništvo je nešto što nikada više nisam iskusio na drugim mestima, bilo da se radi o sportu ili poslu”.

5. Tokom karijere mnogo ste pomogli Sneži Pajkić kao i ona Vama?

“Za Snežu Pajkić me vežu veoma lepe uspomene. Proveli smo nekoliko godina zajedno. Gotovo se nismo razdvajali i bili smo sinhronizovani kao blizanci na treninzima. Budući da je ona tri godine starija od mene, bila mi je kao starija sestra koju nisam imao i uz nju sam naučio puno stvari, uključujući pijenje kafe i brojne kartaške igre. Zahvaljujući radu sa njom, istrčao sam i

Period 1980 -1990. godine

tadašnje jugoslovenske rekorde na 800 i 1.500 metara”.

6. Koliko je “kraljica sportova” uticala na Vaš život?

“Atletika je oblikovala moj život, otvorila mi je nove horizonte, omogućila, slikovito rečeno, da izađem iz ove naše čačanske kotline i da stignem na mesta o kojima sam maštao dok sam trčao po bedemu, atletskoj stazi ili okretao krugove oko Slobodinog igrališta”.

7. Kako ste počeli da se bavite novinarstvom?

“Novinarsku karijeru sam počeo na nacionalnoj televiziji koja se tada zvala Radio-televizija Beograd, a tek su joj kasnije promenili ime u RTS. A nekoliko meseci sam radio i na čačanskom Radio Džokeru. Jedan sam od retkih koji je počeo na televiziji, a završio u tzv. pisanom novinarstvu; obično se ide drugim putem – novine, nedeljnici, pa televizija. Pisano novinarstvo ima veliku prednost, koju sve više cenim, a to je sloboda, odnosno, niste vezani za mesto, kao što je slučaj sa televizijom”.

8. Koliko često Vas put navede u Čačak?

“U Srbiju i Čačak, zbog obaveza, dolazim retko i posebno mi je žao što sam izgubio kontakt sa prijateljicama i prijateljima iz atletskih dana. Pozitivna okolnost kada se ne vidate sa nekada dragim ljudima jeste to što oni ostaju za vas u vremenu kada ste se družili, tako da su oni za mene ostali i danas tinejdžeri”.

Đurđe Mećanin/ Kablarnet.rs

1.25. Katarina Sekulić o atletskoj karijeri u AK Sloboda

Objavljeno 27/08/2026

Kako se sećanja osvežavaju uz listanje stranica monografija, nekadašnja atletičarka AK Sloboda, Katarina Sekulić, podelila je svoje uspomene povodom promocije monografije kluba za Kablarnet.rs.

“Moj ulazak u svet sporta započeo je odbojkom sa samo šest godina, ali, kao što sudbina često namesti, ubrzo sam se usmerila ka ‘kraljici sportova’. Od prvog koraka na stazi do oproštajnog zvuka pištaljke, moj put je nadgledao trener Slobodan Nidžović, figura koja je oblikovala svaki moj korak”, prisetila se Katarina sa osmehom.

Na pitanje o sportskim postignućima, Katarina ponosno ističe: “Osvajanje trećeg mesta na Evropskom olimpijskom festivalu mladih (EJOF) i plasman na osmo mesto na Svetskom prvenstvu za juniore su svakako svetle tačke moje karijere.”

Iako svaki sportista teži postizanju više, Katarina gleda na svoju karijeru sa zadovoljstvom: “Naravno, uvek postoji prostor za unapređenje, ali biti zadovoljna sobom – to je uspeh sam po sebi.”

Kako se bliži dugoočekivana promocija monografije povodom jubileja, AK Sloboda obeležava značajnih 60 godina postojanja. Katarina uz mali uzdah kaže: “Nažalost, zbog povratka sa mora 17. septembra, neću biti u mogućnosti da prisustvujem promociji 15. septembra.”

U njenom životu sada se otvara novo poglavlje, kako se ostvarila kao majka: “Pre samo dva meseca postala sam majka divnog sina,” kaže sa očiglednim ponosom i toplinom u glasu.

Govoreći o počecima svoje strasti prema atletici, Katarina podeli: “Prvo me je fudbal privukao, jer moj brat je trenirao, ali tada sam sa mamom prisustvovala jednom treningu gde je skakala Marijana Jovančević. Ta scena me je očarala, i za samo pet dana odlučila sam da je atletika moj pravi put.”

Kada je reč o uzorima iz sveta srpske atletike, Katarina navodi imena poput Ivane Španović i Angeline Topić, i sa ljubavlju izdvaja Anđelu Obradović među atletičarkama iz Čačka.

Na kraju našeg razgovora, želimo Katarini svu sreću u budućim poduhvatima i upućujemo poljubac njenom malenom sinu.

Kablarnet.rs

1.26. 60 godina Atletskog kluba Sloboda

Objavljeno 26/08/2026

Tag: AK Sloboda, Atletika, Korica

Dane Korica, legenda srpske atletike, za nas govori i o velikom jubileju AK Sloboda iz Čačka, a i povodom monografije čija će se promocija održati 15.

09. 2026. godine.

– Šezdesetogodišnjica je izuzetan trenutak za jedan klub. Velika zahvalnost pripada svima koji su učinili napor da se bogata istorija kluba ovekoveči u koricama knjige. Sa nestrpljenjem iščekujem promociju knjige. Čačak je grad koji je dao vrhunske atletičare u različitim generacijama. Atletski klub Sloboda ostvario je zapažene uspehe kako na nivou Srbije, tako i bivše Jugoslavije. Naša povezanost kroz atletiku je duboka, čak i ako je Čačak poznatiji po košarkaškim zvezdama. Atletika u ovom gradu možda nije imala pojedince sa svetskom slavom kao u košarci, ali je svakako imala snagu u masovnosti i ponosne reprezentativce. Sve te priče su zabeležene u monografiji, i nadam se da neće biti zanemarenih, jer ne želim nikoga izostaviti. Radio sam sa mnogim izvanrednim atletičarima kao što su Nidžović, Vukajlović, Sekulić, Markešević... I mnogi drugi koji su dali svoj doprinos. Tu je i Bata Tifani, njegov doprinos bio je ogroman, posebno u organizaciji priprema u Medulinu, gde su brojni mladi sportisti imali priliku da se razvijaju – kaže Dane Korica.

- Gde ste ovih dana?
 - Upravo sam se vratio sa Zlatibora. Na srpskoj lepotici je održan Festival sportskog filma gde sam dobio priznanje za životno delo. Prisutni su bili Dejan Rambo Petković, Goran Maksimović, novinari i nagrađeni filmovi.
- Vi ste igrali i fudbal na Zlatiboru?
 - Slavka Kanjevac, najbolja fudbalerka i kapiten reprezentacije Jugoslavije, Rambo Petković i ja igrali smo protiv momaka, stigli smo do finala, ali smo promašili penale. Baš je bilo interesantno, 3:3, u penalima se nismo snašli, a rivali su bili mladi od nas.
- Bili ste selektor naših reprezentacija?
 - Da, prvo juniora, pa seniora...Mnogo je bilo posla, velika zemlja i vodio sam računa o svim našim reprezentativcima.
- Da li je atletika Vaš prvi sport?
 - Rođen sam u Kutini, mala sredina i nije bilo pionira već sam odmah igrao fudbal sa seniorima koji su bili grublji. Inače, putovao sam po šest kilometara od kuće do škole i toliko nazad. Učestvovao sam na krosevima, bio sam uporan, pa sam bio drugoplasirani. To se kod mene primilo, krenuo sam na prvenstva, došao u Beograd 1964. godine, postao prvak Juge na 3.000 metara i tako je krenulo. Bronzani na 5.000 metara, na prvenstvu Balkana, pa je došla vojska, sportska četa, gde sam trenirao sa Franjom Mihalićem. On je bio moj uzor. Mihalić je bio nosilac srebra na OI u maratonu. Želeo sam da se svira naša himna, ali sam bio jednom sedmi u finalu, pa dve trke, na 10.000 metara, su me iznenadile, to je bilo mnogo za tri dana. Bilo je prenaporno, međutim, tako je bilo i drugima. Na EP sam bio četvrti i peti na 10.000 metara.
- Vaš rekord na 10.000 metara je još uvek aktuelan?
 - Da, čitavih 55 godina važi, aktuelan je, i 16. maja sam pozvao drugare, ministra sporta i još neke prijatelje...Ako neko ne može da obori rekord čak pola veka znači da je vredan, a postavio sam ga 1971. godine.
- Pored toga što ste bili selektor u ASS obavljali ste još neke funkcije?
 - U Sportskom savezu Srbije bio sam gen. sek. 13 godina, pa u sportskom društvu Crvena zvezda, jedan mandat, sportski direktor ASS...i iz SSS otišao sam u penziju.

- Kažete da Vam je sport sve dao?
 - Pa sedam meseci sam ležao u gipsanom koritu, nisam bio pokretan, kasnije imao sam i tuberkuloza pluća, ali mi je sport sve dao. Nikada, kasnije, nisam bio bolestan.
- Uvek aktuelno pitanje, srpska atletika danas?
 - Angelina Topić, Adriana Vilagoš, koja je ostvarila zapažene rezultate na poslednjim takmičenjima...Ne može uvek da se ostvari planirano, kao sada kod Angeline. Bila je spremna za mnogo više, kao i Bošković, Mitrović...Ivana Španović još istražuje novu disciplinu i nije rekla svoju konačnu reč. Može mnogo u troskoku, ima i volje i potencijala – zaključio je Dane Korica.

Durđe Mećanin / Kablarnet.rs / Ozon Press

1.27.Srećko Kopljaš: Diplomirao sam sa desetkom, a nosio sam i olimpijski plamen!

Objavljeno 18/08/2026

Tag: Borac, karijera, Srećko Kopljaš

U školi, u Kotraži, bio je neprikosnoveni majstor rukometa i odbojke, briljirajući među dečacima rođenim 1960. godine. I ne samo da je bio neprikosnoven među svojim vršnjacima, već je dominaciju proširio i na dečake rođene godinu dana ranije.

Sa starijim momcima s lakoćom je ulazio u fudbalske okršaje, a srednjoškolsko obrazovanje nastavio je u Čačku. Tu je, pod budnim okom trenera Rajka Đokovića, usavršavao gimnastičke veštine, dok je kod Srećka Jovanovića pokazao izuzetan talenat u troskoku i karateu.

– Jorga je predvodio karate klub Borac, pa mu nisu dali da otvori svoj klub. Jorga i Zoran Petrović su stavili veto, tako da je Srećko sa Šumonjom pokrenuo Feniks u Beogradu. Inače, Jovanović je bio dekan, čak u dva mandata, na DIF-u – priča nam Srećko Mirošević, poznatiji kao Srećko Kopljaš.

• Kako ste prešli na koplje?

– Da, ravno dve decenije sam bacao koplje, bio sam deo reprezentacije bivše Jugoslavije, nastupajući za seniorski tim Srbije. Tri godine sam bacao za Borac, zatim godinu za Slobodu, i čak šesnaest godina za niški Železničar s kojim sam dospeo u prvu ligu. Zajedno sa timom osvajao sam trijumfe nad Partizanom i Zvezdom.

• Na postolju ste bili rame uz rame sa Topićem i Perićem?

– Tako je, prvo Topić, ja, pa Perić, a naredne godine Perić, ja, pa Topić. Takođe, bio sam i kapiten tima.

• Imali ste dvogodišnju pauzu nakon srednje škole?

– Dok sam bio u Nišu, svrstan sam među tri najbolja studenta sa prosekom od 8.18, a diplomirao sam sa desetkom. Sve sam završio za četiri i po godine, a bio sam i nosilac olimpijskog plamena.

• Upisani ste među 20 najzaslužnijih sportista Niša?

– U gradu od 250.000 stanovnika dobio sam priliku, neizmernu čast, da nosim olimpijski plamen, koji je išao od Atine do Sarajeva.

Kada ste se vratili u Borac?

– Po povratku iz Niša, na poziv Ratka Joksića i Radmila Mišovića, pridružio sam se Borcu. U Borcu sam proveo dvanaest sezona, radeći sa Ratkom, Stepijem, Trajkovićem, Androićem, Bokeljom, Džolijem... Takođe, s Ralom, Pecom... 'Odgojio' sam šest reprezentativaca među kojima su bili Miro Radošević, Basarić, Nišavić, Mihajlovski, Malina i Haris Brkić. Da ne zaboravim Joru, Zeca Milisavljevića... I kroz sve te sezone bio sam kondicioni trener, a četiri sezone i pomoćni trener.

• Ko bi bila Borčeva petorka svih vremena?

– Teško je nekom nepravdu načiniti, ali Radmilo, Arso i Zec Milisavljević, zatim, Vlade Androić, Žoc, Kićan. Posljednja dvojica nisu dugo igrala za Borac kao Mirko Drobnjak ili Marko Ivanović. Ivanović je sa kadetima bio prvak Evrope, sa juniorima drugi. Sa olimpijskom reprezentacijom osvojio srebro, a i čuvao je Barklija. Za A reprezentaciju imao je 66 nastupa, a Đerđa i Ćosić ga dva puta nisu povel, iako je igrao i sa Rašom Radovanovićem.

• Bili ste i poznati "kafedžija"?

– U Borcu, pod Radmilom, plata je bila redovna, ali ne preterano visoka. Arsov lokal sam vodio dve godine, zatim San Francisco, Čolakovu kafanu... Uvek sam trčao u Borac koji se borio za opstanak ili vrh tabele. Čak sam i finansijsku podršku donosio Borcu, premije, lako sam prikupljao novac koji smo delili igračima u

slučaju pobjede, u suprotnom novac ostaje u klubu. U Čačku me svi poznaju. Oko 50, 60 hiljada maraka sam doneo u klub, te pare, kroz plate i doprinose, nisam uzeo za godine provedene u Borcu.

- Srećko ističe saradnju sa divnim lekarima sa kojima je radio po tri godine?
– Sa Bokom Kojićem, Draganom Vukašinovićem, Zokijem Matijevićem i Cokom Antonovićem. Divni ljudi i stručnjaci.
 - Da li ste činili neke pogrešne korake? U životu ili sportu.
– Sportski ne, ali privatno sam nadrljao. Imao sam dve nesreće, iz ‘vedra neba’, jedva sam se izvukao i ostao živ. Ipak, evo me, još sam na nogama.
 - Kakve su te priče o sukobima sa “žestokim” momcima u gradu?
– Bio sam borac za pravdu, štitio sam slabije, devojke i žene... Nisam mario za nadmene siledžije i borio sam se protiv njih širom Srbije. Borio sam se za pravdu i poštenje.
 - Koji su najveći uspesi Borca?
– S Lazom Lečićem i Acom Nikolićem stigli smo do četvrtog mesta. Najveći treneri Borca bili su Profesor i Ratko Joksić. Ratko je radio sa decom, delovao u Rusiji, legende kao što je Duda ga je voleo i poštovao. I u 86. godini se ne predaje. Čovek divnih manira i vrhunski trener – zaključuje Srećko Kopljaš.
- Đurđe Mećanin/Kablarnet.rs

СУТРА У ГРАДСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ "ВЛАДИСЛАВ ПЕТКОВИЋ ДИС" ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ ПОВОДОМ 60 ГОДИНА АК СЛОБОДА ИЗ ЧАЧКА

ТРИФУНОВИЋ: Велика имена као мотив

Атлетски клуб Слобода из Чачка, основан 18. марта 1966. године, поносно обележава шест деценија постојања, уз лансирање монографије под називом Слобода - Атлетски клуб: 1966 - 2026. Овај богат историјски преглед клуба заједнички су приредили **Адам Трифунуовић** и **Момчило Јовашевић**. Година у којој је Чачак био културна престоница обележена је великом изложбом посвећеном Слободи, у организацији Историјског архива на челу са **Гораном Дашиновићем**, који је **Адама Трифунуовића** замолио да прикупи податке о различитим клубовима под окриљем Слободе, укључујући АК, ТК и ФК Слобода.

Трифунуовић се сећа своје прошлости и као некадашњи директор Слободе, ступио је у контакт са члановима клуба и открио да је **Момчило Јовашевић** већ радио на монографији поводом 50 година клуба. Након што је прибавио **Јовашевићев** материјал, у њему је оживела страст да заврши пројекат. Истине да се у Чачку, припомињају атлетике, обично попињу имена попут **Секулића, Дукалица, Вукајловићеве** и **Маркешеве**, али се ту прича најчешће завршава. Када је откривено да Слобода има у свом арсеналу 1.270 медаља са међународних

УСПОМЕНА НЕ БЛЕДИ: **Спасојевић (АК Радички)**, **Јовашевић (АК Слобода)** и **Мишковић (АК Радички)**

и признања. Ова сазнања су оснажила **Трифунуовићеву** одлучност да заврши монографију, што је био трогодишњи процес захтеван као рударски рад. Прегледан је огроман број издања "Чачанског гласа" и листа фабрике Слобода, а подршка особља из завичајног одељења помогла је у изради свеобухватне базе података. Резултат је био импресиван: 170 страна са табелама медаља, жање наслеђену славу клуба, упркос променама у географији и политичким структурама.

Посебан део монографије посвећен је географијама – читавих 120 страна заузимају слике, од којих неке датирају из 1970. године. Уложени су велики напори да се идентификују лица на њима, па је и за финансирање пројекта прикупљена подршка локалних предузећа и спонзора. Креативно решење за издавача монографије пронађено је уз помоћ библиотеке општине Лучани, одељења Гуча, чиме је оуачана двојачност која карактерише бренд клуба.

Монографија, са својим импресивних 510 странаца, обухвата отпежан преглед историје клуба, укључујући и 200 страна у колору, те 110 додељених примерака који већ добијају похвале. **Јовашевић** поносно наглашава да је свејевремено био

брз на стази, а сада се обраћа новим генерацијама, позивајући их да открију чари атлетике, краљице свих спортова. Неки од најистакнутијих атлетичара који су оставили траг у историји Слободе су **Драган Секулић, Драган Дукалица, Горан Пртењак, Зорица Љујић** и други, те тако доказују да, иако клуб није имао формалну атлетску стазу, заиста је знао како да се избори са изазовима и постане легенда у свету спорта.

Коаутор монографије **Адам Трифунуовић** каже да је у години када је Чачак био престоница културе била велика изложба о Слободи.

Као некадашњи директор Слободе контактирао сам људе из клуба, из фабрике, и дошао до информације да је некадашњи атлетичар Слободе, Партизана, касније тренер, председник клуба, Момчило Јовашевић почео рад на монографији за 50 година клуба. У мени се јавила жеља да завршим започети посао. Основни мотив је што се у Чачку, када се прича о атлетици, појави неколико имена. То су Секула, Дукалица, Ивања, Маркешев и ту се прича завршава - говори **Адам Трифунуовић**.

Рецензенти издања су историчар **Горан Дашиновић**, др **Дане Корича** и **Драган Зарић** што све даје на техници монографије. Монографија има 510 странаца, 200 страна у

ИСТОРИЈА НА 170 СТРАНА:
Адам Трифунуовић с књигом

колору, са регистрованих око 700 атлетичара. Укупно 110 монографија је подељено, 50 је добила компанија Слобода односно клуб, библиотека је добила 20 примерака, мањи број је остао за продају јер мотив није био економски. За сада су коментари похвални и позитивни, а праве реакције очекују се након промоције која ће се одржати сутра у библиотеци Владислав Петковић Дис у Чачку.

J. K.

ФОТО: Архива Адама Трифунуовића

Чачански Глас

1.29. ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА „СЛОБОДА” У УТОРАК У ГРАДСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

13. септембра 2026 Z. J. Komentara (0)

У уторак, 15. септембра, у 18 часова у сали Градске библиотеке „Владислав Петровић Дис” биће представљена монографија Атлетског клуба „Слобода“ Чачак.

Атлетски клуб „Слобода” основан је давне 1966. године. Током првих 60 година постојања овај клуб изнедрио је бројне шампионе како у мушкој, тако и у женској категорији, а све то представљено је у монографији чији су аутори: Адам Трифуновић и Момчило Јовашевић. Атлетски клуб „Слобода” Чачак један је од најстаријих и најтрофејнијих спортских колектива у Чачку.

На промоцији говориће: Горан Давидовић, дипломирани историчар, архивски саветник Међуопштинског историјског архива Чачак, др Дане Копривица, дугогодишњи селектор атлетске репрезентације Југославије, доживотни потпредседник Европске асоцијације атлетских тренера, дугогодишњи генерални секретар Српског спортског савеза, Драган Зарић, вишеструки првак Југославије на 100 и 200 метара. Модератор ће бити Весна Рудинац.

Организатори вас позивају да дођете, како би сви заједно евоцирали успомене на лепа времена када су витештво и другарство били на цени. Издавач монографије је Библиотека општине Лучани у Гучи.

В.Ј.

Чачански Глас

1.30. ОДРЖАНА ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА „СЛОБОДА“

16. септембра 2026 З. Ј. Коментара (0)

У Градској библиотеци „Владислав Петковић Дис“ у уторак, 15. септембра, представљена је Монографија Атлетског клуба „Слобода“ Чачак. Монографија је издата поводом обележавања 60 година од оснивања АК „Слобода“ који је изнедрио бројне шампионе, како у мушкој, тако и у женској категорији. Аутори монографије су Адам Трифуновић и Момчило Јовашевић. Модератор је била Весна Рудинац.

– За атлетичаре из Чачка морамо нагласити да су то људи на понос Чачка, Србије и бивше Југославије. Био сам двадесет година селектор Атлетског савета Југославије и када би неко споменуо АК „Слобода“ из Чачка, заиста је имао шта да каже. Дивно сам сарађивао са тренерима и атлетичарима. Ова Монографија говори о људима који су наследници оних правих шампиона, а и они сами су данас прави шампиони – рекао је др Дане Корица, дугогодишњи селектор атлетске репрезентације Југославије, доживотни потпредседник Европске асоцијације атлетских тренера, дугогодишњи генерални секретар Српског спортског савеза.

Промоција је била одлична прилика да се говори о свима који су својим трудом у радом постигли добре резултате и тако прославили наш град и земљу.

– Мало је клубова који се могу похвалити овако дугим трајањем и оваквом Монографијом. Захвалан сам што сам успео да на неки начин помогнем у прикупљању резултата и материјала који су били потребни за писање Монографије – рекао је Драган Зарић, вишеструки првак Југославије на 100 и 200 метара.

Идеја о овој књизи стара је више од деценије. Различити фактори утицали су на то да буде објављена баш сада.

– Идеја да направим монографију АК „Слобода“ родила се 2012. године, када сам почео сам да стварам слику како бих то могао да урадим. Захваљујући подацима из „Чачанског гласа“, „Слободног листа“ и разговора са друговима са којима сам се бавио атлетиком дошао сам до закључка да ће то трајати мало дуже. Лаганим кораком сам кренуо, направио концепцију за неких 20 година, па је касније то прешло на неки више ниво – рекао је Момчило Јовашевић, аутор.

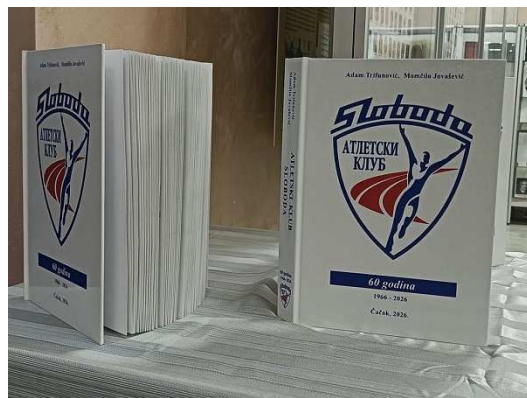
Адам Трифуновић, аутор Монографије говорио је о томе како је из света машинства ушао у свет атлетике и то преко Компаније „Слобода“.

– Када је Чачак био „Национална престоница културе“ била је организована изложба посвећена Компанији „Слобода“. Било је припремљено нешто о Фудбалском клубу „Слобода“, тениском и атлетском. Податке о фудбалском и тениском клубу смо имали, али нашао сам се у чуду да никаквих информација нема о АК „Слобода“, о медаљама, такмичарима, такмичењима. Захваљујући „Чачанском гласу“ и „Слободном листу“ који су све то увек пратили било нам је омогућено да прикупимо неке информације – навео је Трифуновић.

О значају ове Монографије са историјске тачке гледишта говорио је рецензент Горан Давидовић, дипломирани историчар, архивски саветник Међуопштинског историјског архива Чачак.

Опширније у штампаном издању „Чачанског гласа“

Виолета Јовичић

1.31.

Šest decenija atletike u Čačku

Povodom 60 godina od osnivanja Atletskog kluba "Sloboda" iz Čačka, 15. septembra u Gradskoj biblioteci "Vladislav Petković Dis" predstavljena je monografija posvećena bogatoj sportskoj istoriji ovog kluba.

18.09.2026. 21:59 13 pregleda

Foto: Gradska biblioteka / Aleksandar Vukajlović

Monografija "Atletski klub Sloboda Čačak: 1966–2026" delo je autora Adama Trifunovića i Momčila Jovaševića. Publikacija na 505 stranica, obogaćena fotografijama, sistematski prati nastajanje i razvoj kluba, ključne događaje, biografije atletičara, trenera, sudija i sportskih radnika, kao i analitiku rezultata sa zvaničnih takmičenja. Galerija fotografija iz svih perioda, prikupljena uz saradnju sa bivšim članovima kluba čini ovu knjigu posebno interesantnom i vrednom.

Foto: Gradska biblioteka / Aleksandar Vukajlović

Prisutnima su se obratili recenzenti i gosti: dr Dane Korica, dugogodišnji selektor atletske reprezentacije Srbije, Dragan Zarić, višestruki prvak Jugoslavije u sprintu i generalni sekretar Srpskog atletskog saveza, kao i Goran Davidović, diplomirani istoričar i arhivski savetnik Međupštinskog istorijskog arhiva Čačak. Program je vodila Vesna Rudinac, dok su autori, Adam Trifunović i Momčilo Jovašević, predstavili nastanak knjige i najvažnije trenutke iz istorije kluba.

Foto: Gradska biblioteka / Aleksandar Vukajlović

Prema podacima iz monografije, u periodu od 1966. do 2026. godine atletičari "Slobode" ostvarili su 1.215 evidentiranih nastupa na zvaničnim takmičenjima. Osvojili su 5 medalja na svetskim, 61 na evropskim, 54 na balkanskim, 248 na jugoslovenskim i 906 medalja na takmičenjima u Srbiji, uz 1.729 pobjeda na lokalnim takmičenjima. Klub je iznedrio jednog svetskog, tri evropska, 22 balkanska, 57 jugoslovenskih i 228 šampiona Srbije.

Pisali su o Monografiji

Foto: Gradska biblioteka / Aleksandar Vukajlović

Istaknuto je da monografija predstavlja ne samo sportski dokument, nego i važan deo kulturnog nasleđa Čačka. Recenzenti su naglasili da delo prevazilazi okvire sportske hronike i da je vredan izvor za proučavanje istorije lokalne zajednice. Autori i gosti uputili su poziv mladima da nastave tradiciju bavljenja atletikom, podsetivši da je "Sloboda" ponos grada i regiona.

Tekst: Marina Belić

PODELITE VEST

n2 najnovije vesti okrug magazin kultura zdravlje mozaik

WEB NEWS

OKRUG

Monografija o 60 godina Atletskog kluba „Sloboda“ predstavljena u Čačku

Povodom šest decenija od osnivanja Atletskog kluba „Sloboda“ iz Čačka, u Gradskoj biblioteci „Vladislav Petković Dis“ 15. septembra predstavljena je monografija „Atletski klub Sloboda Čačak: 1966–2026“, koja dokumentuje razvoj kluba i rezultate njegovih članova tokom šest decenija.

Foto: Aleksandar Vukajlović

Podeli

Monografiju su napisali Adam Trifunović i Momčilo Jovašević, a publikacija na 505 strana, uz veliki broj fotografija, prati nastanak i razvoj kluba, najznačajnije događaje, biografije atletičara, trenera, sudija i sportskih radnika, kao i rezultate ostvarene na zvaničnim takmičenjima.

Poseban deo monografije čini foto-arhiva koja obuhvata različite periode u istoriji kluba, a prikupljena je uz pomoć nekadašnjih članova „Slobode“.

O knjizi i istoriji čačanskog atletskog kluba govorili su recenzenti i gosti – dugogodišnji selektor atletske reprezentacije Srbije dr Dane Korica, višestruki prvak Jugoslavije u sprintu i generalni sekretar Srpskog atletskog saveza Dragan Zarić, kao i diplomirani istoričar i arhivski savetnik

Međuopštinskog istorijskog arhiva Čačak Goran Davidović

Program je vodila Vesna Rudinac, dok su autori monografije predstavili okolnosti u kojima je knjiga nastala i najznačajnije segmente istorije kluba.

Foto: Aleksandar Vukajlović

Prema podacima objavljenim u monografiji, atletičari „Slobode“ ostvarili su od 1966. do 2026. godine ukupno 1.215 evidentiranih nastupa na zvaničnim takmičenjima.

U tom periodu osvojili su pet medalja na svetskim, 61 na evropskim, 54 na balkanskim, 248 na jugoslovenskim i 906 medalja na takmičenjima u Srbiji. Na lokalnim takmičenjima zabeležili su 1.729 pobjeda.

Iz redova kluba potekao je jedan svetski, tri evropska, 22 balkanska, 57 jugoslovenskih i 228 šampiona Srbije.

1.33. Adam Trifunović, koautor monografije o AK Sloboda: Atletičari našeg kluba osvojili su 1.270 medalja na različitim takmičenjima

[Morava info](#) pre 13 dana | Kablarnet/Đ. Mečanin

ČAČAK – Atletski klub Sloboda iz Čačka, osnovan 18. marta 1966. godine, ove godine obeležava šest decenija postojanja i tim povodom izašla je monografija “Sloboda – Atletski klub: 1966 – 2026”.

Koautori monografije su Adam Trifunović i Momčilo Jovašević. Jedan od koautora, Adam Trifunović, nekadašnji direktor “Slobode”, kaže za Kablarnet da je u godini kada je Čačak bio prestonica kulture bila velika izložba o toj kompaniji. Istorijski arhiv, sa Goranom Davidovićem na čelu, je vodio taj projekat i tražio je podatke o sportskim klubovima Slobode, atletskom, teniskom i fudbalskom klubu Sloboda. Niste bili srećni, jer ste ustanovili da klub ima 1.270 medalja

1.34. Sneška Pajkić o jubileju AK Sloboda i evropskoj tituli u Splitu

август 29, 2026
in ČAČAK

0

KAKO PIŠE Kablarnet, povodom predstojeće promocije monografije koja obeležava značajan jubilej – 60 godina postojanja Atletskog kluba Sloboda iz Čačka, o svojim sećanjima govorila je Snežana Pajkić, nekadašnja evropska prvakinja na 1.500 metara.

Pajkić je održala razgovor u kojem se osvrnula na svoje vreme provedeno sa atletičarima iz Čačka, ističući duboke veze koje su se formirale unutar kluba. Seća se velikog entuzijazma i zajedništva koje je vladalo među članovima, koji su često dolazili u Ćupriju, predvođeni Draganom Sekulićem. U njenim očima, ti trenuci predstavljaju neprocenjive uspomene na prijateljstva i takmičenja koja su obeležila njen život.

U monografiji, koja će biti predstavljena prilikom svečanosti, naći će se mnoge priče i uspesi koji su ispisali istoriju kluba. Snežana Pajkić naglašava važnost ovakvih događaja koji podsećaju na tradiciju sporta i zajedništva. Njeno iskustvo kao takmičarke, ali i kao članice zajednice, pruža dragocen uvid u to kako su se atletičari razvijali tokom godina i kako je kohezija unutar kluba doprinela njihovim uspesima.

Pored Pajkić, monografija će predstaviti i druge značajne ličnosti iz kluba, čime će se obeležiti doprinos svih članova tokom decenija. Ova promocija nije samo prilika da se prisete stari uspesi, već i da se inspirišu nove generacije mladih atletičara.

Atletski klub Sloboda iz Čačka postao je simbol sportskog duha i zajedništva, a pajkićeva priča samo je jedna od mnogih koje će obogatiti ovaj jubilej.

Izvor: Kablarnet/Đ. Mećanin.

Originalnu vest pročitajte na Kablarnetu.

1.35. Katarina Sekulić o atletskoj karijeri u AK Sloboda

Ozon press pre 24 dana

Kako se sećanja osvežavaju uz listanje stranica monografija, nekadašnja atletičarka AK Sloboda, Katarina Sekulić, podelila je svoje uspomene povodom promocije monografije kluba za Kablarnet.rs. “Moj ulazak u svet sporta započeo je odbojkom sa samo šest godina, ali, kao što to sudbina često namesti, ubrzo sam se usmerila ka ‘kraljici sportova’. Od prvog koraka na stazi do oproštajnog zvuka pištaljke, moj put je nadgledao trener Slobodan Nidžović, figura koja je

Otvori na ozonpress.net

cacanskiglas_1932

1.36. ОДРЖАНА ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА „СЛОБОДА“

У Градској библиотеци „Владислав Петковић Дис“ представљена је Монографија Атлетског клуба „Слобода“ Чачак. Монографија је издата поводом обележавања 60 година од оснивања АК „Слобода“ који је изнедрио бројне шампионе, како у мушкој, тако и у женској категорији. Аутори монографије су Адам Трифуновић и Момчило Јовашевић.

– За атлетичаре из Чачка морамо нагласити да су то људи на понос Чачка, Србије и бивше Југославије. Био сам двадесет година селектор Атлетског савета Југославије и када би неко споменуо АК „Слобода“ из Чачка, заиста је имао шта да каже. Дивно сам сарађивао са тренерима и атлетичарима. Ова Монографија говори о људима који су наследници оних правих шампиона, а и они сами су данас прави шампиони – рекао је др Дане Корица, дугогодишњи селектор атлетске репрезентације Југославије, доживотни потпредседник Европске асоцијације атлетских тренера, дугогодишњи генерални секретар Српског спортског савеза.

Промоција је била одлична прилика да се говори о свима који су својим трудом у радом постигли добре резултате и тако прославили наш град и земљу.

– Мало је клубова који се могу похвалити овако дугим трајањем и оваквом Монографијом. Захвалан сам што сам успео да на неки начин помогнем у прикупљању резултата и материјала који су били потребни за писање Монографије – рекао је Драган Зарић, вишеструки првак Југославије на 100 и 200 метара.

Идеја о овој књизи стара је више од деценије. Различити фактори утицали су на то да буде објављена баш сада. Адам Трифуновић, аутор Монографије говорио је о томе како је из света машинства ушао у свет атлетике и то преко Компаније „Слобода“.

О значају ове Монографије са историјске тачке гледишта говорио је рецензент Горан Давидовић, дипломирани историчар, архивски саветник Међуопштинског историјског архива Чачак.

ОДРЖАНА ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ АТЛЕТСКОГ КЛУБА "СЛОБОДА"

у Градској библиотеци "Владислав Петковић Дис" у уторак, 15. септембра, представљена је Монографија Атлетског клуба "Слобода" Чачак. Монографија је издата поводом обележавања 60 година од оснивања АК "Слобода" који је изнео бројне шампионе, како у мушкој, тако и у женској категорији. Аутори монографије су Адам Трифуновић и Момчило Јовашевић. Модератор програма била је Весна Рудинац.

Атлетски клуб "Слобода" основан је 18. марта 1966. године, а оснивачи су били Михаило Јелесијевић и Драган Јовановић.

- За атлетичаре из Чачка морамо нагласити да су то људи на понос Чачка, Србије и бивше Југославије. Био сам двадесет година селектор Атлетског савеза Југославије и када би неко споменуо АК "Слобода" из Чачка, заиста је имао шта да каже. Дивно сам сарађивао са тренерима и атлетичарима. Ова Монографија говори о људима који су наследници оних правих шампиона, а и они сами су данас прави шампиони - рекао је др Дане Корица, дугогодишњи селектор атлетске репрезентације Југославије, доживотни потпредседник Европске асоцијације атлетских тренера, дугогодишњи генерални секретар Српског спортског савеза.

Корица је овом приликом издвојио неке од спортских радника са којима је највише сарађивао.

- Неки људи су били посебни, као што су Бата Радојић, Драган Секулић, Драган Дуканац, Душан Маркешев, тренер Ницовић, који је створио велики број атлетичара који су имали одличне резултате, ту су и Бојана Каличанин и Ивана Вукајловић - навео је Корица.

Промоција је била одлична прилика да се говори о свима који су својим трудом у радом постигли добре резултате и тако прославили наш град и земљу.

- Мало је клубова који се могу похвалити овако дугим трајањем и оваквом Монографијом. Захваљан сам што сам успео да на неки начин помогнем у прикупљању резултата и материјала који су били потребни за писање Монографије - рекао је Драган Зарић, вишеструки првак Југославије на 100 и 200 метара.

Зарић је замолио све присутне да утичу на младе људе да се што више баве спортом, а посебно, атлетиком, јер је у свим клубовима у Србији све мање атлетичара.

- Ова Монографија може младима да буде подстицај да крену да се баве атлетиком, да направе добре резултате и да се и они једног дана нађу у оваквој Монографији за

НА ПОНОС ГРАДА, СРБИЈЕ И БИВШЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Адам Трифуновић, Момчило Јовашевић, Драган Зарић, Дане Корица, Горан Давидовић и Весна Рудинац

неки наредни јубилеј АК "Слобода" - рекао је Зарић.

О значају ове Монографије са историјске тачке гледишта говорио је рецензент Горан Давидовић, дипломирани историчар, архивски саветник Међуопштинског историјског архива Чачак.

- Спорт је важан део друштвеног идентитета, а атлетика је основа физичког васпитања и са правом је зовемо краљица спортова. Ова Монографија је о херојима нашег града, о нашим атлетичарима. Она је дуг чисти и одавање признања управама, судијама, спортским радницима, атлетичарима и подељена је у пет целина. Све то не би било могуће без вишедеценијске помоћи Компаније "Слобода"

разговора са друговима са којима сам се бавио атлетиком, дошао сам до закључка да ће то трајати мало дуже. Лаганим кораком сам кренуо, направио концепцију за неких 20 година, па је касније то прешло на неки више ниво. Атлетски клуб "Слобода" имао је одличне резултате и појединачно, и екипно, што је ова књига и обухватила. Пре неколико година кренуло се са идејом да се настави мало другачије, а у томе ми је много помогао Адам Трифуновић који је преузео штафетну палицу и тако смо наставили да реализујемо то што је било пред нама. Ова књига је нешто што обухвата деценијску историју једног клуба - рекао је Момчило Јовашевић, аутор.

Адам Трифуновић, аутор Монографије говорио је о томе како је из света машинства ушао у свет атлетике и то преко Компаније "Слобода".

- Када је Чачак био "Национална престоница културе" била је организована изложба посвећена Компанији "Слобода".

Било је припремљено

Чачак. Аутори су уложили огроман труд, па могу рећи да ова Монографија превазилази оквире локалних јубилеја - рекао је Давидовић.

Идеја о овој књизи стара је више од деценије. Различити фактори утицали су на то да буде објављена баш сада.

- Идеја да направим монографију АК "Слобода" родила се 2012. године, када сам почео сам да стварам слику како бих то могао да урадим. Захваљујући подацима из "Чачанског гласа", "Слободиног листа" и

нешто о Фудбалском клубу "Слобода", тениском и атлетском. Податке о фудбалском и тениском клубу смо имали, али нашао сам се у чуду да никаквих информација нема о АК "Слобода", о медаљама, такмичарима, такмичењима. Захваљујући "Чачанском гласу" и "Слободином листу" који су све то увек пратили, било нам је омогућено да прикупимо неке информације. Велики део времена провео сам и у Градској библиотеци како би ми били доступни неки бројеви "Чачанског гласа". За ову промоцију веома су нам помогли запослени у Градској библиотеци, ретко се срећне колективне пун топлине и позитивне енергије. Захваљујући Зорици Секулић која ми је у дигиталној форми дала други део, после 2000. године. Доста су нам помогли атлетичари и спортски радници који су нам на располагање ставили своје албуме и тиме смо направили попис свих учесника и такмичења - навео је Трифуновић.

Виолета Јовичић

TV Galaksija 32

@TVGalaksija32 • 1,52 хиљ. пратилаца • 3,8 хи

Више о овом каналу ...још

Запрати

TV Informator - PROMOCIJA MONOGRAFIJE :
AK SLOBODA U BIBLIOTECI 16 09 2026

TV Informator - 60 GODINA AK SLOBODA :
SLOBODAN NIDZOVIC 14 09 2026

TV Informator - MONOGRAFIJA AK :
SLOBODA 60 GODINA 09 09 2026

Foto galerija Sa promocije

